

สารนิพนธ์

เรื่อง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในภูมิภาคฮอกไกโด

โดย

นางสาว ปารมี ขจรจิตต์เมตต์

รหัสนักศึกษา 05590696

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 111 ระเบียบวิธีวิจัยเอเชียศึกษา

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำนำ

สารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในภูมิภาคฮอกไกโด” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 111 ระเบียบวิธีวิจัยเอเชียศึกษา (Asian Studies Research Methodology) และสารนิพนธ์ชิ้นนี้จัดทำเพื่อใช้สำหรับรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study) ประจำภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2562 ซึ่งจะใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานวิจัย จากนั้นจะเขียนเป็นบทความวิจัย

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ยงยุทธ วิถีไตรรงค์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดี

ปารมี ขอบจิตต์เมตต์

ชื่อสารนิพนธ์	ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในภูมิภาคฮอกไกโด
ผู้เขียน	นางสาวปารมี ขจรจิตต์เมตต์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร.ยงยุทธ วิถีไตรรงค์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในภูมิภาคฮอกไกโด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านภูมิศาสตร์ สภาพอากาศ และข้อมูลโดยทั่วไปของภูมิภาคฮอกไกโด ว่ามีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างไร รวมทั้งเพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด โดยมีวิธีการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสาร และสื่อออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของภูมิภาคฮอกไกโด จากนั้นจึงนำข้อมูลมาเรียบเรียง และวิเคราะห์ข้อมูลที่หามาได้

ผลการศึกษาพบว่า การปกครองของจังหวัดฮอกไกโดแบ่งออกเป็น 4 พื้นที่ใหญ่ๆ ได้แก่ พื้นที่ตอนกลาง พื้นที่ตอนใต้ พื้นที่ทางตะวันออก และพื้นที่ตอนเหนือ มีเมืองซัปโปโรที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ตอนกลางเป็นบริเวณที่มีคนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น และเป็นจุดศูนย์กลางของการท่องเที่ยว เมืองที่ผู้นิยมท่องเที่ยวกันลำดับถัดมาคือเมือง ฮาโกดาเตะ ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ตอนใต้ เนื่องจากทั้งสองเมืองใหญ่ที่ตั้งอยู่บริเวณที่ราบในขณะที่พื้นที่อื่นมีภูเขาเป็นส่วนใหญ่จึงทำให้ประชากรกระจุกตัว ภูมิภาคฮอกไกโดมีภูมิอากาศที่หนาวเย็นกว่าภูมิภาคอื่นๆในประเทศญี่ปุ่น จึงส่งผลให้วัฒนธรรมในภูมิภาคนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่มีอากาศหนาวเย็น และเป็นที่ยอมรับในหมู่นักท่องเที่ยวในฤดูหนาวเป็นอย่างมาก แต่ภูมิภาคฮอกไกโดก็ยังคงมีเทศกาลและสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมที่เป็นเอกลักษณ์ โดยผู้วิจัยได้นำสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโดมาแยกออกเป็น 4 ประเภทอันได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวประเภทงานเทศกาล สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมอาหารการกิน สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมของกิจกรรมสันทนาการ และสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ ทำให้ทราบถึงวัฒนธรรมที่หลากหลายและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคฮอกไกโด

คำสำคัญ : ปัจจัยทางภูมิศาสตร์, ภูมิภาคฮอกไกโด, การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

สารบัญ

คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญรูปภาพ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	
1.1. ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2. วัตถุประสงค์.....	2
1.3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
2.1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	3
2.1.1. ความหมายของการท่องเที่ยว.....	3
2.1.2. ประเภทของนักท่องเที่ยว.....	4
2.1.3. รูปแบบของการท่องเที่ยว.....	5
2.2. แนวคิดและทฤษฎีเรื่องแรงจูงใจในการท่องเที่ยว.....	6
2.2.1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว.....	6
2.2.2. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว.....	8
2.3. ภูมิศาสตร์โดยรวมของประเทศญี่ปุ่น.....	11
2.3.1. เกาะต่างๆในประเทศญี่ปุ่น.....	11
2.3.1.1. เกาะฮอกไกโด.....	11
2.3.1.2. เกาะฮอนชู.....	11
2.3.1.3. เกาะชิโกกุ.....	11
2.3.1.4. เกาะคีวชู.....	12
2.3.2. ภูมิภาคต่างๆของประเทศญี่ปุ่น.....	12
2.3.2.1. ภูมิภาคฮอกไกโด.....	13
2.3.2.2. ภูมิภาคโทโฮกุ.....	13
2.3.2.3. ภูมิภาคคันโต.....	13
2.3.2.4. ภูมิภาคชูบุ.....	13
2.3.2.5. ภูมิภาคคันไซ.....	13
2.3.2.6. ภูมิภาคชูโงกุ.....	14
2.3.2.7. ภูมิภาคชิโกกุ.....	14
2.3.2.8. ภูมิภาคคีวชู.....	14

2.4. ภูมิศาสตร์ของภูมิภาคฮอกไกโด.....	14
2.4.1. ลักษณะทางกายภาพ.....	14
2.4.2. ประชากรในจังหวัดฮอกไกโด.....	15
2.4.3. การแบ่งเขตปกครองในจังหวัดฮอกไกโด.....	15
2.4.3.1. พื้นที่ตอนกลาง (โตโอ).....	16
2.4.3.2. พื้นที่ตอนใต้ (โตนัน).....	16
2.4.3.3. พื้นที่ทางตะวันออก (โตโท).....	16
2.4.3.4. พื้นที่ตอนเหนือ (โตโฮกุ)	16
2.4.4. ภูมิอากาศของจังหวัดฮอกไกโด.....	16
2.4.5. การเดินทางในจังหวัดฮอกไกโด.....	17
2.5. สถานที่ท่องเที่ยวในฮอกไกโด.....	18
2.5.1. สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ทางตอนกลาง.....	18
2.5.1.1. ซัปโปโร รีสอร์ทเทอิเนะ.....	18
2.5.1.2. ตลาดปลานิวโจ.....	19
2.5.1.3. ตรอกราเมน.....	19
2.5.1.4. พิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ.....	20
2.5.1.5. พิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร.....	20
2.5.1.6. เทศกาลหิมะที่ซัปโปโร.....	21
2.5.1.7. เทศกาลโยสะโคอิ โซรัน.....	22
2.5.1.8. เทศกาลฤดูร้อนของเมืองโอตารุ.....	23
2.5.1.9. หมู่บ้านโอนู.....	23
2.5.2. สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ทางตอนใต้.....	24
2.5.2.1. โกดังอิฐแดงคาเนะโมริ.....	24
2.5.2.2. หมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาวะ.....	25
2.5.2.3. ตลาดเข้าฮาโกดาเตะ.....	26
2.5.2.4. ปราสาทมัตสึมาเอะ.....	26
2.5.2.5. ป้อมปราการโกะเรียวกะคุ.....	27
2.5.3. สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ทางตอนตะวันออก.....	28
2.5.3.1. เทศกาลน้ำตกแข็ง.....	28
2.5.3.2. พิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ.....	28
2.5.3.3. ร้าน Farm Design สาขาแรก.....	29
2.5.4. สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ทางเหนือ.....	30
2.5.4.1. เทศกาลสะดือแห่งเกาะฮอกไกโด.....	30

2.5.4.2. เทศกาลโคมโยตากะ อันดง.....	30
2.5.4.3. เทศกาลหิมะที่เมืองอาซิกาวา.....	31
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	
3.1. ที่มาของแหล่งข้อมูล.....	32
3.2. ขั้นตอนในการดำเนินการ.....	32
3.3. เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	34
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	
4.1. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์มีผลต่อสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ในภูมิภาคฮอกไกโดอย่างไร.....	35
4.1.1. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์กับสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคฮอกไกโดตอนกลาง.....	35
4.1.1.1. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของซัปโปโร รัสอร์ทเทอเนะ.....	36
4.1.1.2. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของตลาดปลาโนโจ.....	36
4.1.1.3. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของตรอกราเมน.....	37
4.1.1.4. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ.....	38
4.1.1.5. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์เปียร์ซัปโปโร.....	38
4.1.1.6. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของที่จัดเทศกาลหิมะที่ซัปโปโร.....	39
4.1.1.7. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของที่จัดเทศกาลโยสะโศคิ โซรัน.....	39
4.1.1.8. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของที่จัดเทศกาลฤดูร้อนเมืองโอตารุ.....	40
4.1.1.9. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านโอนู.....	40
4.1.2. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์กับสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคฮอกไกโดตอนใต้.....	41
4.1.2.1. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของโกดังอิฐแดงคาเนะโมริ.....	42
4.1.2.2. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาเว.....	42
4.1.2.3. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของตลาดเช้าฮาโกดาเตะ.....	43
4.1.2.4. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของปราสาทมัตสึมาเอะ.....	43
4.1.2.5. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของป้อมปราการโกะเรียวกะคุ.....	44
4.1.3. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์กับสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคฮอกไกโดตะวันออก.....	45
4.1.3.1. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของที่จัดเทศกาลน้ำตกแข็ง.....	45
4.1.3.2. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ.....	46
4.1.3.3. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของร้าน Farm Design สาขาแรก.....	46
4.1.4. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์กับสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคฮอกไกโดตอนเหนือ.....	47
4.1.4.1. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของที่จัดเทศกาลสะดือแห่งฮอกไกโด.....	48
4.1.4.2. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของที่จัดเทศกาลโคมโยตากะ อันดง.....	48
4.1.4.3. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของที่จัดเทศกาลหิมะเมืองอาซิกาวา.....	43

4.2. สถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด.....	50
4.2.1. สถานที่ท่องเที่ยวประเภทงานเทศกาล.....	50
4.2.1.1. เทศกาลหิมะที่ซัปโปโร	50
4.2.1.2. เทศกาลโยสะโคอิ โซรัน.....	50
4.2.1.3. เทศกาลฤดูร้อนของเมืองโอตารุ.....	50
4.2.1.4. เทศกาลน้ำตกแข็ง.....	50
4.2.1.5. เทศกาลสเค็ดแห่งเกาะฮอกไกโด.....	50
4.2.1.6. เทศกาลโคมโยตากะ อันดง.....	51
4.2.1.7. เทศกาลหิมะที่เมืองอาซึกาวา.....	51
4.2.2. สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมอาหารการกิน.....	52
4.2.2.1. ตลาดปลานิโจ.....	52
4.2.2.2. ตรอกราเมน.....	52
4.2.2.3. ตลาดเช้าฮาโกดาเตะ.....	52
4.2.2.4. ร้าน Farm Design สาขาแรก.....	52
4.2.2.5. พิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร.....	52
4.2.2.6. โกดังอิฐแดงคาเนะโมริ.....	52
4.2.3. สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมของกิจกรรมสันทนาการ.....	53
4.2.3.1. ซัปโปโร รีสอร์ทเทอีนะ.....	53
4.2.3.2. หมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาวะ.....	53
4.2.4. สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์.....	53
4.2.4.1. พิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ.....	53
4.2.4.2. หมู่บ้านไอนุ.....	53
4.2.4.3. ปราสาทมัตสึมาเอะ.....	54
4.2.4.4. ป้อมปราการโกะเรียวกะคุ.....	54
4.2.4.5. พิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ.....	54

บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา.....

5.1. สรุปผลการศึกษา.....	55
5.1.1. ข้อมูลทางด้านภูมิศาสตร์ สภาพอากาศ และข้อมูลโดยทั่วไปของภูมิภาคฮอกไกโดที่มีผลต่อการท่องเที่ยว.....	55
5.1.2. สถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด.....	56
5.2. อภิปรายผล.....	57
5.3. ข้อเสนอแนะ.....	57
5.3. ข้อเสนอแนะ.....	57

5.4. ข้อจำกัดในการศึกษา.....	58
บรรณานุกรม.....	59

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 : ลำดับขั้นแห่งความต้องการจำเป็นของ Maslow.....	9
ภาพที่ 2 : การแบ่งภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น.....	12
ภาพที่ 3 : ลักษณะทางกายภาพของจังหวัดฮอกไกโด.....	14
ภาพที่ 4 : การแบ่งเขตปกครองในจังหวัดฮอกไกโด.....	15
ภาพที่ 5 : สภาพภูมิอากาศภูมิภาคฮอกไกโด.....	16
ภาพที่ 6 : การคมนาคมในจังหวัดฮอกไกโด.....	17
ภาพที่ 7 : เส้นทางรถไฟในจังหวัดฮอกไกโด.....	18
ภาพที่ 8 : พื้นที่เล่นสกีของรีสอร์ท เทอเนะ.....	18
ภาพที่ 9 : ตลาดปลานิวโจ.....	19
ภาพที่ 10 : ตรอกกราเมน.....	19
ภาพที่ 11 : พิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ.....	20
ภาพที่ 12 : พิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร.....	20
ภาพที่ 13 : เทศกาลหิมะที่ซัปโปโร.....	21
ภาพที่ 14 : รูปแกะสลักหิมะที่ตั้งอยู่บริเวณถนน susukino.....	21
ภาพที่ 15 : เทศกาลโยสะโคอิ โซรัน.....	22
ภาพที่ 16 : เครื่องประกอบบังหะ นารุโกะ.....	22
ภาพที่ 17 : เทศกาลฤดูทองของเมืองโอตารุ.....	23
ภาพที่ 18 : หมู่บ้านโอนุ.....	23
ภาพที่ 19 : การแสดงเพื่อสาธิตวิถีชีวิตของชาวโอนุ.....	24
ภาพที่ 20 : โกดังอิฐแดงคานะโมริ.....	24
ภาพที่ 21 : หมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาวะ.....	25
ภาพที่ 22 : ลิงหิมะในหมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาวะ.....	25
ภาพที่ 23 : ตลาดเช้าฮาโกดาเตะ.....	26
ภาพที่ 24 : ปราสาทมัตสึมาเอะ.....	26
ภาพที่ 25 : ป้อมปราการโกะเรียวกะคุ.....	27
ภาพที่ 26 : เทศกาลน้ำตกแข็ง.....	28
ภาพที่ 27 : พิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ.....	28
ภาพที่ 28 : บรรยากาศภายในเรือนจำอาบาชิริ.....	29
ภาพที่ 29 : ร้าน Farm Design ที่เมืองฮานามากะ.....	29
ภาพที่ 30 : ผลิตภัณฑ์จากนมวัวฮอกไกโด.....	29
ภาพที่ 31 : เทศกาลสเก็ตหิมะแห่งเกาะฮอกไกโด.....	30

ภาพที่ 32 : เทศกาลโคมโยตากะ อันดง.....	30
ภาพที่ 33 : ประติมากรรมหิมะในเทศกาลหิมะที่เมืองอาซึกาวา.....	31
ภาพที่ 34 : ลักษณะทางกายภาพของภูมิภาคฮอกไกโดตอนกลาง.....	35
ภาพที่ 35 : ที่ตั้งของซัปโปโร รีสอร์ทเทอีนะ.....	36
ภาพที่ 36 : ที่ตั้งของตลาดปลานิวโจ.....	36
ภาพที่ 37 : ที่ตั้งของตรอกราเมน.....	37
ภาพที่ 38 : ที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ.....	38
ภาพที่ 39 : ที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร.....	38
ภาพที่ 40 : เทศกาลหิมะที่ซัปโปโรบริเวณย่าน odori	39
ภาพที่ 41 : สถานที่จัดงานเทศกาลโยสะโคอิ โซรัน.....	39
ภาพที่ 42 : ที่ตั้งของเมืองโอตารุ.....	40
ภาพที่ 43 : ที่ตั้งของหมู่บ้านไอนุ.....	40
ภาพที่ 44 : ลักษณะทางกายภาพของภูมิภาคฮอกไกโดตอนใต้.....	41
ภาพที่ 45 : ที่ตั้งของโกดังอิฐแดงคานะโมริ.....	42
ภาพที่ 46 : ที่ตั้งของหมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาวะ.....	42
ภาพที่ 47 : ที่ตั้งของตลาดเช้าฮาโกดาเตะ.....	43
ภาพที่ 48 : ที่ตั้งของปราสาทมัตสึมาเอะ.....	43
ภาพที่ 49 : ที่ตั้งของป้อมปราการโกะเรียวกะคุ.....	44
ภาพที่ 50 : ลักษณะทางกายภาพของภูมิภาคฮอกไกโดตะวันออก.....	45
ภาพที่ 51 : ที่ตั้งของ Sounkyo Onsen	45
ภาพที่ 52 : ที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ.....	46
ภาพที่ 53 : ที่ตั้งของร้าน Farm Design สาขาแรก.....	46
ภาพที่ 54 : ลักษณะทางกายภาพของภูมิภาคฮอกไกโดตอนเหนือ.....	47
ภาพที่ 55 : ที่ตั้งเมืองฟูราโนะ.....	48
ภาพที่ 56 : ที่ตั้งเมืองอูริว.....	48
ภาพที่ 57 : ที่ตั้งเมืองอาซึกาวา.....	49

สารนิพนธ์เรื่อง

ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในภูมิภาคฮอกไกโด

บทที่ 1

1.1. ที่มาและความสำคัญ

การท่องเที่ยวทำให้เกิดความสุข และช่วยให้มนุษย์ได้รับการพักผ่อนอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษยชาติ รัฐบาลของทุกประเทศและมนุษย์ทุกคนควรจะส่งเสริมสนับสนุน เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นการเปิดโลกทัศน์ ช่วยให้ผู้มีทัศนคติที่กว้างไกล เป็นรูปแบบหนึ่งของการศึกษา และการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั้งระหว่างคนในชาติและนานาชาติ เป็นการสร้างความเข้าใจระหว่างมนุษยชาติ นอกจากนี้ยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจภายในประเทศ (หฤทัย พันธุ์จุล , มปป.) การที่ประเทศแต่ละประเทศจะสามารถพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างไร่นั้น มีปัจจัยทางภูมิศาสตร์เป็นตัวแปรสำคัญ

ประเทศญี่ปุ่นตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออก บริเวณมหาสมุทรแปซิฟิก เป็นประเทศที่มีลักษณะเป็นหมู่เกาะเรียงตัวในแนวยาวจากเหนือจรดใต้และล้อมรอบไปด้วยทะเลทั้ง 4 ด้าน ความยาวตั้งแต่เหนือจรดใต้ประมาณ 3,800 กิโลเมตร ประกอบไปด้วย 4 เกาะหลัก ได้แก่ เกาะฮอกไกโด เกาะฮอนชู เกาะชิโกกุ และเกาะคีวชู นอกจากนี้ยังมีหมู่เกาะน้อยใหญ่กว่า 3,900 เกาะ ซึ่งเกาะทั้งหมดนี้เรียกรวมกันว่า หมู่เกาะญี่ปุ่น (มัลลิกา, 2549 : อ้างใน ศิริวรรณ จงสมจิตร , 2561)

เนื่องด้วยปัจจัยทางภูมิศาสตร์ต่างๆ ส่งผลให้หมู่เกาะญี่ปุ่น หรือประเทศญี่ปุ่นมีทรัพยากรที่หลากหลาย เอื้อประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว เช่น การที่ประเทศญี่ปุ่นตั้งอยู่ในบริเวณวงแหวนแห่งไฟ ทำให้ประเทศญี่ปุ่นมีบ่อน้ำพุร้อนจำนวนมากกระจายอยู่ทั่วประเทศ ชาวญี่ปุ่นจึงนำทรัพยากรดังกล่าวมาปรับประยุกต์ให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เรียกว่า ออนเซ็น องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศญี่ปุ่น (JNTO) เปิดเผยว่า ในปี 2018 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศญี่ปุ่นมากถึง 31.19 ล้านคน โดยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า เป็นร้อยละ 8.7 (ศิริลักษณ์ หาพันธ์นา , 2019) และยังมีสิ่งปลูกสร้างที่ถูกจดทะเบียนเป็นมรดกโลกอีก 19 แห่ง ซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดี

เกาะฮอกไกโด หรือจังหวัดฮอกไกโด เป็นเกาะที่ตั้งอยู่ทางตอนเหนือสุดของประเทศญี่ปุ่น และเป็นอีกหนึ่งภูมิภาคที่เป็นที่นิยมในหมู่นักท่องเที่ยวอย่างมาก เนื่องจากเกาะฮอกไกโดอยู่เหนือกว่าส่วนอื่นของประเทศญี่ปุ่น จึงมีอุณหภูมิหนาวเย็นกว่าพื้นที่อื่นในประเทศญี่ปุ่น ทำให้มีประชากรอาศัยอยู่บนเกาะน้อยมาก คือ เพียง 4% ของประชากรทั้งประเทศ ในขณะที่ตัวเกาะกินพื้นที่มากถึงเกือบ 1

ใน 4 ของประเทศญี่ปุ่น แต่กลับกลายเป็นข้อดีที่ทำให้เกาะฮอกไกโดมีพื้นที่กว้างขวางสำหรับการทำเกษตรกรรม ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และยังคงความงามของแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติไว้อย่างสมบูรณ์ มีธรรมชาติที่สวยงาม (DPlus Guide, 2019)

ในภูมิภาคนี้นอกจากการท่องเที่ยวในเชิงธรรมชาติจะได้รับความนิยมแล้ว การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรมก็เป็นที่ยอมรับเช่นกัน เนื่องจากมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ โดยแสดงออกมาผ่านอาหาร รูปแบบการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน หรือเทศกาลต่างๆ ซึ่งไม่สามารถพบเห็นได้ในภูมิภาคอื่นในประเทศญี่ปุ่น เช่น ผลผลิตทางการเกษตร อย่างอาหารทะเล นมวัว ในจังหวัดฮอกไกโด ได้รับการยอมรับว่ารสชาติดีเยี่ยมที่สุดในประเทศญี่ปุ่น หรือแม้กระทั่ง เทศกาลในฤดูหนาวของจังหวัดฮอกไกโด ก็ยังเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นและชาวต่างชาติ วัฒนธรรมดังกล่าวที่เกิดจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่โดดเด่นของเกาะฮอกไกโดถูกนำมาใช้ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับ “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด” เพื่อศึกษาวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคฮอกไกโดผ่านสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ว่ามีที่มาที่ไปจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์อย่างไร เหตุใดการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ถึงเป็นที่นิยม และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับพื้นที่อื่นได้หรือไม่ ตลอดจนถึงเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับ สถานที่ท่องเที่ยวและวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด

1.2. วัตถุประสงค์

2.1. เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านภูมิศาสตร์ สภาพอากาศ และข้อมูลโดยทั่วไปของภูมิภาคฮอกไกโด ว่ามีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างไร

2.2. เพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด

1.3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3.1. ให้ทราบถึงข้อมูลทางด้านภูมิศาสตร์ สภาพอากาศ และข้อมูลโดยทั่วไปของภูมิภาคฮอกไกโด ว่ามีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างไร

3.2. เพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด เช่น วัฒนธรรมในด้านอาหารเทศกาลต่างๆ และด้านประวัติศาสตร์

บทที่ 2

2. ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2546) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อความเพลิดเพลิน พักผ่อนหย่อนใจและเป็นการเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการคือ

- 1) เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
- 2) เดินทางด้วยความสมัครใจ
- 3) เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆก็ได้ที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพหรือหารายได้

ปรีชา แดงโรจน์ (2544) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำ โดยปกติจะเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกล และการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) และ ฐิรัชญา มณีเนตร (2552) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางของมนุษย์จากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง เป็นเรื่องของการเดินทางชั่วคราวด้วยความสมัครใจ มิใช่ถูกบังคับ หรือเพื่อประกอบอาชีพหารายได้ แต่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อการศึกษา ศาสนา เพื่อชมการแข่งขันกีฬา เพื่อเยี่ยมญาติมิตร เพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม หรือเพื่อติดต่อธุรกิจ เช่น การประชุมสัมมนา เป็นต้น มิฉะนั้นก็จะเป็นการเดินทางที่ไม่ใช่การท่องเที่ยว

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2542) ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเป็นการนันทนาการรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่างที่มีการเดินทางจากที่หนึ่งไปที่หนึ่ง ซึ่งหมายถึงเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังอีกที่หนึ่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม

(สุวนันท์ เต็มรุ่งเรืองกิจ , 2561)

สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางออกจากถิ่นอาศัยของตนเองไปยังสถานที่อื่นด้วยความสมัครใจ ซึ่งเป็นการเดินทางไปแล้วกลับ อาจมีการค้างแรมหรือไม่ก็ได้ โดยมีวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ได้ เช่น เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อการศึกษา เพื่อการกีฬา เพื่อเยี่ยมญาติมิตร เพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม หรือเพื่อติดต่อทางธุรกิจ เป็นต้น แต่มิใช่เป็นการเดินทางเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

2.1.2 ประเภทของนักท่องเที่ยว

จากข้อมูลทางสื่อออนไลน์ของ Tourisatbuu (2011) ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของนักท่องเที่ยวมาดังนี้

2.1.2.1 แบ่งตามการจัดการเดินทาง

Mass Tourists กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมาก มีการเดินทางท่องเที่ยวในรายการเดียวกัน พักโรงแรมในระดับเดียวกัน รับประทานอาหาร และทำกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่น ๆ ในแบบเดียวกัน

Eco Tourists นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์ที่มุ่งรักษาสภาพแวดล้อมของระบบนิเวศน์

2.1.2.2. แบ่งตามจำนวนมากน้อยของนักท่องเที่ยว

- 1) เป็นกลุ่ม (Group Tour หรือ Escort Tour)
- 2) เป็นส่วนบุคคล (Independent Tour)

2.1.2.3. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

1) นักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจในวันหยุด (holiday-mass Popular individual)

2) นักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion) เป็นการเดินทางเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของสังคมต่างๆ เช่นการศึกษาความเป็นอยู่ การชมศิลปะ ดนตรี ละคร การนมัสการศูนยศาสนา เป็นต้น

3) นักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational) เป็นการเดินทางเพื่อการทำวิจัย การศึกษา สอนหนังสือ ฝึกอบรม หรือดูงานต่างประเทศ ซึ่งจะต้องพำนักอยู่สถานที่นั้นๆ เป็นเวลานาน

4) นักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬาและบันเทิง (Sport and Recreation) คือการเดินทางไปชม หรือร่วมแข่งขันกีฬา หรือนันทนาการต่างๆ

5) การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ และความสนใจพิเศษ (Historical and special interests)

6) นักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies) หมายถึงการท่องเที่ยวเพื่อทำงานอดิเรก เช่นการวาดภาพ การเขียนนวนิยาย เป็นต้น

7) นักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตร (visiting Friend and Relative) และ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ(Business) เป็นการเดินทางของนักธุรกิจที่จัดเวลาบางส่วนของการเดินทางหลังจะทำธุรกิจเสร็จสิ้นแล้ว ใช้เวลาในการท่องเที่ยวก่อนเดินทางกลับ

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีวิธีการแบ่งประเภทของนักท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นๆอีก โดยใช้ปัจจัยต่างๆแล้วแต่จะกำหนดเป็นตัวแบ่งเกณฑ์ เช่น วิธีการเดินทาง ช่วงอายุ ฐานะทางสังคม

2.1.3. รูปแบบของการท่องเที่ยว

หลุยส์ พันธุ์จุล (มปป) กล่าวว่า กรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้จัดรูปแบบการท่องเที่ยวในปัจจุบันได้ 4 ประเภท ได้แก่

2.1.3.1. การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนานความชื่นชมในแหล่งธรรมชาติเป็นหลัก ซึ่งมักจะเป็นสถานที่ที่สงบ สะดวกสบาย อากาศบริสุทธิ์ เช่น ชายหาดที่คั่นพบใหม่ๆ เทือกเขาสูงสูง เป็นต้น

2.1.3.2. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นเสนอศิลปะการแสดงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และสถานที่ต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้น และเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคม เพื่อให้ความรู้และความภาคภูมิใจ

2.1.3.3. การท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิงและกีฬา

เป็นการท่องเที่ยวที่สนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจในการพักผ่อน สนุกสนาน รื่นเริงบันเทิงใจ ที่มุ่งเน้นการได้รับบริการที่เหมาะสม ซึ่งสถานที่ที่จะดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ชายทะเล ภูเขา ป่า หรือ การไปชมการแข่งขันฟุตบอล เทนนิส มวย สกี กอล์ฟ เป็นต้น

2.1.3.4. การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา

เป็นการเดินทางที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการประชุมสัมมนา การติดต่อทางธุรกิจ ซึ่งอาจมีหรือไม่มีการศึกษาดูงาน และการทัศนศึกษารวมอยู่ด้วยก็ได้ การท่องเที่ยวประเภทนี้รวมถึง การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา และปัจจัยที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ดีคือ ต้องมีสถานที่ที่น่าสนใจ มีสถานที่พักอาศัยหรือโรงแรม และระบบการคมนาคมที่ดี สะดวกรวดเร็ว ปัจจุบันการท่องเที่ยวลักษณะนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า หากแบ่งตามเกณฑ์ที่ได้กล่าวข้างต้นแล้ว จะแบ่งได้ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิงและกีฬา และการท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา โดยในงานวิจัยฉบับนี้ จะเน้นในเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในภูมิภาคฮอกไกโด

2.2.แนวคิดและทฤษฎีเรื่องแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

2.2.1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

หฤทัย พันธุ์จุล (มปป) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็นปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกดังนี้

2.2.1.1. ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในนั้น ได้แก่ ทรัพยากรการท่องเที่ยว หรือ สิ่งดึงดูดใจที่ทำให้ผู้คนเดินทาง มาเยือนท้องถิ่นนั้นๆ โดยจะมีทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยสามารถแบ่งประเภทได้ดังต่อไปนี้

- 1) ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ถ้ำน้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์ อุทยานแห่งชาติ สวนรุกขชาติ ทะเลสาบ เกาะ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำจืด
- 2) ประเภทประวัติศาสตร์ ได้แก่ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชน โบราณพิพิธภัณฑสถาน ศาสนสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์
- 3) ประเภทศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ งานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต เช่น หมู่บ้าน ชาวนา สภาพชีวิตในชนบท

2.2.1.2. ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีได้เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งมีดังนี้

1) ภาวะเศรษฐกิจและการเมืองของโลก

ปัจจัยด้านนี้เป็นส่วนที่สำคัญในการกำหนดกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยว การที่สภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำส่งผลให้การเดินทางท่องเที่ยวอ่อนตัวลง โดยเฉพาะการเดินทางท่องเที่ยวระยะไกล เช่นเดียวกับความเคลื่อนไหวทางการเมืองในบางประเทศ อาจก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความไม่มั่นคง เป็นผลให้การเดินทางออกนอกประเทศชะลอตัวลงในระยะเวลานั้น

2) ความนิยมในการท่องเที่ยว

ในช่วงเวลา 30 กว่าปีที่ผ่านมา มีองค์ประกอบหลายประการที่ช่วยให้รายได้ของครอบครัวสูงขึ้น ครอบครัวมีขนาดเล็กลง ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวลดต่ำลง จาก การที่ธุรกิจท่องเที่ยวได้ปรับปรุงแบบของการบริการให้มีค่าใช้จ่ายเบ็ดเสร็จในระบบประหยัด ทำให้ผู้ที่รักการเดินทางท่องเที่ยว สามารถจัดการรายได้เพื่อการท่องเที่ยวได้ดีขึ้น

3) การขยายเส้นทางคมนาคม

โลกยุคใหม่ที่มีการคมนาคมขนส่ง จะต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดระบบ
เครือข่ายถนนเชื่อมต่อเพื่อการเดินทางด้วยรถที่มีความยืดหยุ่นสูงกว่าตารางเดินรถไฟที่
ค่อนข้างจำกัดและตายตัว

4) การแลกเปลี่ยนนโยบายทางการเมือง

ระบบการคมนาคมขนส่งที่พัฒนาให้มีสิทธิ์ประสิทธิภาพและรวดเร็ว ทำให้ดูเหมือน
โลกจะหดตัวเล็กลง รัฐบาลทุกประเภทต่างให้ความสนใจ ขอความร่วมมือระหว่างประเทศ
เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว และแลกเปลี่ยนข้อมูล

ดังนั้น ปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวนี้ มีทั้งปัจจัยภายใน อันได้แก่ ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์
และศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวสถานที่ท่องเที่ยว และยังมีทั้งปัจจัยภายนอก ได้แก่ ภาวะ
เศรษฐกิจและการเมืองของโลก ความนิยมในการท่องเที่ยว การขยายเส้นทางคมนาคม และการ
แลกเปลี่ยนนโยบายทางการเมือง

ส่วน Chonlyniss (2553) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละภูมิภาค และ
โครงสร้างพื้นฐานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไว้ดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ หรือสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

1.1) ลักษณะภูมิประเทศ จะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อันเป็นผลมาจากการ
เปลี่ยนแปลงของเปลือกโลก มีการเปลี่ยนแปลงไม่เท่ากัน และไม่เหมือนกัน การเปลี่ยนแปลง
ของเปลือกโลกมี 2 ลักษณะคือ การเปลี่ยนแปลงจากภายในเปลือกโลก กับ การ
เปลี่ยนแปลงบริเวณผิวโลก

1.2) ลักษณะภูมิอากาศ สภาพอากาศที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่อาจทำให้พบสภาพ
ภูมิประเทศที่สวยงามแตกต่างกันได้

2) ปัจจัยทางวัฒนธรรม

หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม นับตั้งแต่วิธีการกินอยู่ การแต่งกาย การทำงาน
วิธีพักผ่อน วิธีแสดงอารมณ์ วิธีสื่อความ วิธีจราจรและขนส่ง วิธีร่วมเป็นหมู่คณะ วิธีแสดงความสุขทาง
ใจ

นอกจากปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ และ วัฒนธรรมดังกล่าวแล้ว โครงสร้างพื้นฐานในอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยว ก็มีผลต่อการตัดสินใจให้ออกเดินทางท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน โครงสร้างพื้นฐานใน
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง องค์ประกอบพื้นฐานในการรองรับการท่องเที่ยวทั้งระบบ ทำให้
เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (Chonlyniss , 2553)

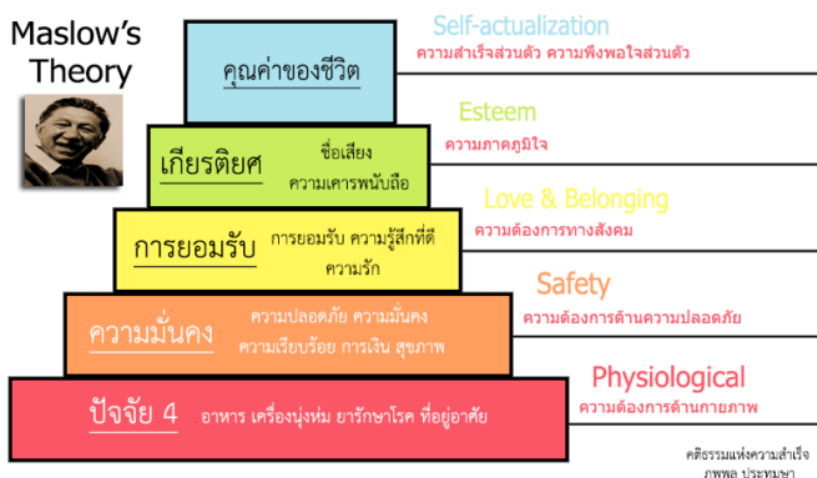
โครงสร้างพื้นฐานหลักๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่

- 1) ระบบไฟฟ้า จะต้องมีใช้อย่างเพียงพอ ท่วถึง และใช้การได้ดี ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้บริการ
- 2) ระบบประปา ควรมีความสะอาด ถูกหลักอนามัย มีปริมาณเพียงพอ และมีการกระจายอย่างทั่วถึง เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
- 3) ระบบสื่อสารโทรคมนาคม ซึ่งรวมถึง โทรศัพท์มีสายหรือไร้สาย ไปรษณีย์ โทรเลข โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
- 4) ระบบการขนส่ง ประกอบไปด้วย ระบบการเดินทางทางอากาศ ระบบเดินทางทางบก และระบบเดินทางทางน้ำ
- 5) ระบบสาธารณสุข ควรมีระบบสาธารณสุขที่ทันสมัย สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย โดยควรมีสถานพยาบาลที่มีค่ารักษาที่ยุติธรรม

2.2.2. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

Chonlyniss (2553) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางนักท่องเที่ยว โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีแรงจูงใจ ดังต่อไปนี้ แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวแตกต่างไปจากแรงจูงใจในวิชาจิตวิทยา หรือแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวเป็นแนวคิดที่เป็นแบบลูกผสมระหว่างแนวคิดทางจิตวิทยา (Psychological) ผสมกับแนวคิดทางด้านสังคมวิทยา แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวจึงหมายถึงเครือข่ายทั้งหมดของพลังทางวัฒนธรรมและพลังทางชีววิทยา ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางการท่องเที่ยว (Chonlyniss[นามแฝง],2553)

ทฤษฎีลำดับขั้นแห่งความต้องการจำเป็น (Hierarchy of needs) Maslow กล่าวว่า มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีความต้องการและจะแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการ และความ ต้องการของมนุษย์ไม่มีวันจบสิ้น Maslow ได้เสนอลำดับขั้นของความ ต้องการทั้งหลายรวม 5 ขั้น ดังนี้

ภาพที่ 1 : ลำดับชั้นแห่งความต้องการจำเป็นของ Maslow

ที่มา : <https://www.krupatom.com>

ขั้นที่ 1 ล่างสุดคือ ความต้องการทางสรีระ หรือความต้องการทางร่างกาย ซึ่งเป็นความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่รอด เช่นต้องการน้ำดื่ม ยารักษาโรค

ขั้นที่ 2 ความต้องการในระดับถัดไปจะเริ่มมีบทบาทขึ้น คือความต้องการที่จะได้รับความปลอดภัยซึ่งรวมไปถึงการปกป้องคุ้มครอง

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม มนุษย์เข้าไปอยู่ในกลุ่มใดก็ต้องการให้ตนเป็นที่รักและยอมรับในกลุ่มที่ตนอยู่

ขั้นที่ 4 ความต้องการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น เป็นความต้องการในลำดับต่อมา ซึ่งความต้องการในขั้นนี้ถ้าได้รับจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจตนเอง

ขั้นที่ 5 ความต้องการในการเข้าใจและรู้จักตนเอง เป็นความต้องการขั้นสูงของมนุษย์ ซึ่งน้อยคนที่จะประสบได้ถึงขั้นนี้

ทฤษฎีขั้นบันไดแห่งการเดินทาง (Philip Pearce) ประยุกต์ทฤษฎีของ Maslow แต่แตกต่างตรงที่ในลำดับชั้นแห่งความต้องการของนักท่องเที่ยว

1) ความต้องการที่จะได้รับความพึงพอใจอย่างสูงสุด

-ผู้อื่นกำหนด ความตื่นเต้น ความน่าพิศวง ความแปลกใหม่

-ตนเองกำหนด ความต้องการลิ้มรส ความหิวกระหาย ความต้องการทางเพศ การผ่อนคลาย

2) ความต้องการความปลอดภัยมั่นคง

-ผู้อื่นกำหนด ความต้องการความปลอดภัยเช่นคนอื่น

-ตนเองกำหนด ความต้องการที่จะดำรงชีวิตอยู่อย่างมั่นคง มีความปลอดภัย

3) ความต้องการสร้างสัมพันธภาพ

- ผู้อื่นกำหนด ความต้องการที่จะรับความเป็นมิตรที่ผู้อื่นหยิบยื่นให้
- ตนเองกำหนด ความต้องการที่จะให้ความเป็นมิตร และความรักแก่ผู้อื่น

4) ความต้องการความภูมิใจและการพัฒนาตนเอง

- ผู้อื่นกำหนด ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น
- ตนเองกำหนด ความต้องการที่จะพัฒนาทักษะของตนเอง

5) ความต้องการที่จะได้รับความพึงพอใจอย่างสูงสุด

- ความต้องการความสำเร็จแห่งตน และความต้องการที่จะได้รับประสบการณ์อัน

หลากหลาย

จะเห็นได้ว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการอย่างไม่จบสิ้น และต้องพยายามดิ้นรนเพื่อตอบสนองความต้องการของตน แม้ความต้องการที่จะเป็นความต้องการที่มีได้เป็นเรื่องถึงกับชีวิต แต่หากมีโอกาสมนุษย์ก็จะทำเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น และนอกจากนี้ Pearce, Morrison และ Rutledge (1988) ได้นำเสนอแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว 10 ประการดังต่อไปนี้

- 1) แรงจูงใจที่ได้สัมผัสสิ่งแวดล้อม
- 2) แรงจูงใจที่ได้พบปะกับคนในท้องถิ่น
- 3) แรงจูงใจที่จะเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นและประเทศเจ้าบ้าน
- 4) แรงจูงใจที่จะเสริมสร้างสัมพันธภาพภายในครอบครัว
- 5) แรงจูงใจที่จะได้พักผ่อนในสภาพแวดล้อมที่น่าสบาย
- 6) แรงจูงใจที่จะได้ทำกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจและฝึกทักษะ
- 7) แรงจูงใจที่จะมีสุขภาพดี
- 8) แรงจูงใจที่จะได้รับการคุ้มกันและความปลอดภัย
- 9) แรงจูงใจที่จะได้รับการยอมรับนับถือและได้รับสถานภาพทางสังคม
- 10) แรงจูงใจที่จะให้รางวัลแก่ตัวเอง

จากข้อมูลดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การที่มนุษย์ออกเดินทางท่องเที่ยวขึ้นนั้น เกิดจากการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ส่วนการที่มนุษย์จะตัดสินใจเลือกสถานที่อันเป็นจุดหมายนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยทางภูมิศาสตร์ สภาพแวดล้อม สภาพอากาศ ที่ตั้ง ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยวทั้งในด้านประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความสะดวกในการเดินทางเพื่อไปถึงสถานที่นั้น และยังมีปัจจัยอื่นๆ เช่น สาธารณูปโภค ไฟฟ้า

น้ำประปา หากสถานที่ท่องเที่ยวเตรียมความพร้อมในส่วนนี้ไว้เป็นอย่างดี จะสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก

2.3. ภูมิศาสตร์โดยรวมของประเทศญี่ปุ่น

2.3.1. เกาะต่างๆของประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศหมู่เกาะที่ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกทางตะวันออกของทวีปเอเชีย ประกอบด้วยเกาะเล็กๆมากกว่า 3,000 เกาะ แต่หากแบ่งตามเกาะใหญ่แล้วจะสามารถแบ่งได้ 4 เกาะ ได้แก่ เกาะฮอกไกโด เกาะฮอนชู เกาะชิโกกุ และเกาะคีวชู ลักษณะภูมิประเทศของญี่ปุ่นถือว่ามีความหลากหลายอีกทั้งแต่ละพื้นที่ก็มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังนั้นในแต่ละภูมิภาคที่แบ่งตามสภาพทางภูมิศาสตร์และภูมิประเทศจึงมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ (สมาคมไทยแนะแนวการศึกษานานาชาติ , 2559)

2.3.1.1. เกาะฮอกไกโด

เป็นเกาะที่ตั้งอยู่ทางเหนือสุด มีขนาดพื้นที่ราวๆ 83,457 ตารางกิโลเมตร ลักษณะพื้นที่เป็นเทือกเขาและที่ราบลุ่มซึ่งถูกโอบล้อมด้วยทะเลทุกทิศทาง เป็นเกาะที่เต็มไปด้วยธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ มีทั้งทะเลสาบ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาไฟ ชายฝั่งทะเล เทือกเขาที่ปกคลุมด้วยต้นไม้ประเภทสน อีกทั้งยังอยู่ในเขตที่มีอากาศหนาวเย็นจึงเป็นดินแดนที่มีฤดูร้อนเย็นสบายมากกว่าภูมิภาคอื่น

2.3.1.2. เกาะฮอนชู

เป็นเกาะหลักที่มีขนาดใหญ่ที่สุด มีพื้นที่ราวๆ 231,121 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 60 ของพื้นที่ทั้งประเทศ มีชายฝั่งติดทะเลยาวกว่า 5,450 กิโลเมตรรอบเกาะ พื้นที่ส่วนใหญ่ของเกาะเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงชัน เช่น ที่ราบคันโต, ที่ราบโทโฮกุ โดยมีภูเขาที่สูงที่สุดคือภูเขาไฟฟูจิ ทางด้านตะวันออกและทางใต้เป็นที่ราบ และเป็นที่ตั้งของเมืองสำคัญมากมาย เช่น โตเกียว โยโกฮามา นาโกย่า เกียวโต โอซาก้า ฮิโรชิมา เป็นต้น

2.3.1.3. เกาะชิโกกุ

เป็นเกาะที่เล็กที่สุดในบรรดาเกาะหลัก มีขนาดราวๆ 18,793 ตารางกิโลเมตร ถูกล้อมรอบ 3 ด้านด้วยเกาะฮอนชูและเกาะคีวชู ถูกแบ่งออกเป็นตอนเหนือและตอนใต้โดยภูเขาสูงชัน ฝั่งเหนือจะมีปริมาณน้ำฝนน้อยและมีเมืองอุตสาหกรรมอยู่ตลอดแนว ส่วนฝั่งใต้ด้านมหาสมุทรแปซิฟิกนั้นส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าอุดมสมบูรณ์ และตอนกลางของเกาะมีภูเขาสูงกว่าระดับน้ำทะเล 1,000-2,000 เมตร

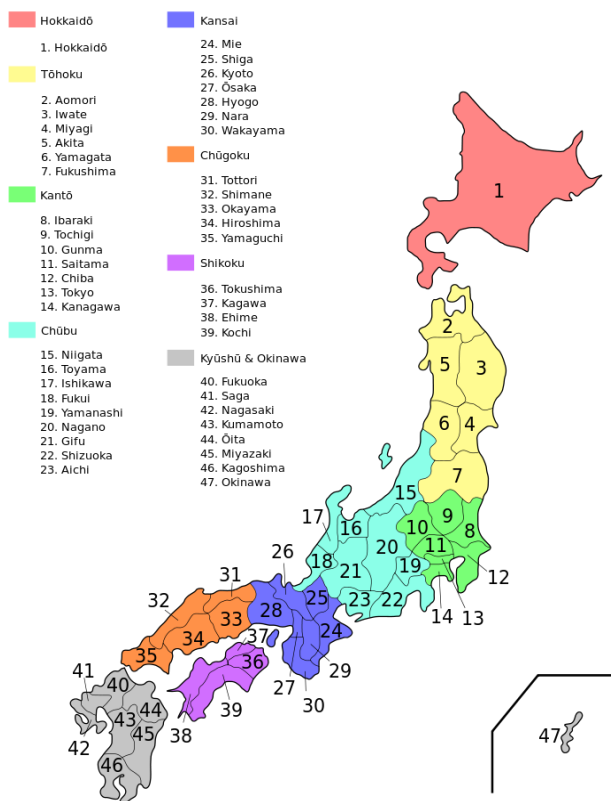
2.3.1.4. เกาะคิวชู

เป็นเกาะที่ตั้งอยู่ทางใต้สุด มีพื้นที่ราวๆ 42,194 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของหมู่เกาะญี่ปุ่น มีอากาศที่อบอุ่นและมีฝนตกค่อนข้างมาก ภูมิประเทศเป็นแบบสูงต่ำสลับกัน ส่วนใหญ่เป็นชายทะเลและภูเขาอันอุดมสมบูรณ์ ตอนบนของเกาะเป็นเขตอุตสาหกรรมส่วนทางตอนใต้เป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่สำคัญ และทางตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะคิวชูยังมี หมู่เกาะริวกิวและเกาะโอกินาวาซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ เกาะดังกล่าวเป็นหมู่เกาะที่มีแนวยาวคล้ายรูปโซ่ในแปซิฟิกตะวันตก อยู่สุดขอบทางตะวันออกของทะเลจีนตะวันออก มีภูมิอากาศแบบกึ่งเขตร้อนซึ่งมีฤดูหนาวที่เย็นสบายและอากาศร้อนในฤดูร้อน รวมทั้งมีทรัพยากรใต้ทะเลที่อุดมสมบูรณ์ด้วย

2.3.2. ภูมิภาคต่างๆของประเทศญี่ปุ่น

นอกจากประเทศญี่ปุ่นจะประกอบไปด้วย 4 เกาะหลักแล้ว ภายในเกาะหลักทั้ง 4 ยังสามารถแบ่งเป็นภูมิภาคได้อีก 8 ภูมิภาค ได้แก่ ภูมิภาคฮอกไกโด ภูมิภาคโทโฮกุ ภูมิภาคคันโต ภูมิภาคจูบุ ภูมิภาคชูบุ ภูมิภาคชูโกกุ ภูมิภาคชิโกกุ และ ภูมิภาคคิวชู

Regions and Prefectures of Japan

ภาพที่ 2 : การแบ่งภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น

ที่มา : <http://japan.holidaythai.com/2015/03/japan-intro1.html>

2.3.1.1. ภูมิภาคฮอกไกโด (Hokkaido)

เป็นภูมิภาคที่ตั้งอยู่บนเกาะเหนือสุดของประเทศญี่ปุ่น เป็นชื่อทั้งภูมิภาคและชื่อจังหวัด จึงมีเพียงจังหวัดเดียวคือ จังหวัดฮอกไกโด และยังเป็นเกาะที่มีธรรมชาติอุดมสมบูรณ์และทิวทัศน์ที่สวยงาม

2.3.1.2. ภูมิภาคโทโฮกุ (Tohoku)

เป็นภูมิภาคที่อยู่เหนือสุดของเกาะฮอนชู ซึ่งโทโฮะกุ แปลว่า ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และยังเป็นภูมิภาคที่มีชื่อเสียงในเรื่องใบไม้เปลี่ยนสีที่มีความงดงามมากที่สุด ประกอบไปด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอาโอโมริ (Aomori) จังหวัดอิวาเตะ (Iwate) จังหวัดมียางิ (Miyagi) จังหวัดอาคิตะ (Akita) ยามาจังหวัดกาตะ (Yamagata) และจังหวัดฟุคุชิมะ (Fukushima)

2.3.1.3. ภูมิภาคคันโต (Kanto)

เป็นภูมิภาคอันเป็นที่นิยมตลอดกาลในหมู่นักท่องเที่ยวชาวไทย เนื่องจากเป็นที่ตั้งของมหานครโตเกียว ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศญี่ปุ่น นอกจากนี้ คันโตยังเป็นภูมิภาคที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นมากที่สุดอีกด้วย ประกอบไปด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอาบารากิ (Ibaraki) จังหวัดโทชิจิจิ (Tochigi) จังหวัดกุมมะ (Gunma) จังหวัดไซตามะ (Saitama) จังหวัดชิบะ (Chiba) จังหวัดโตเกียว (Tokyo) และจังหวัดคานางาวา (Kanagawa)

2.3.1.4. ภูมิภาคชูบุ (Chubu)

เป็นภูมิภาคส่วนกลางสุดของประเทศ ที่ตั้งของภูเขาไฟฟูจิ และเป็นอีกหนึ่งภูมิภาคที่นักท่องเที่ยวนิยมเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับ เนื่องจากไม่ไกลนักจากโตเกียว ประกอบไปด้วย 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนีงาตะ (Niigata) จังหวัดโทยาม่า (Toyama) จังหวัดอิชิคาวา (Ishikawa) จังหวัดฟุกุอิ (Fukui) จังหวัดยามะนาชิ (Yamanashi) จังหวัดนางาโนะ (Nagano) จังหวัดกิฟุ (Gifu) จังหวัดชิซึโอกะ (Shizuoka) และจังหวัดไอจิ (Aichi)

2.3.1.5. ภูมิภาคคันไซ (Kansai)

เป็นภูมิภาคส่วนกลางตอนใต้ของประเทศญี่ปุ่น เคยเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงในอดีตอย่าง เมืองนารา และเมืองเกียวโต จึงเป็นภูมิภาคที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และเป็นภูมิภาคที่นักท่องเที่ยวนิยมมาเยือนเป็นจำนวนมากรองลงมาจากภูมิภาคคันโต ประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดมิเอะ (Mie) จังหวัดชิกะ (Shiga) จังหวัดเกียวโต (Kyoto) จังหวัดโอซาก้า (Osaka) จังหวัดเฮียวโงะ (Hyogo) จังหวัดนารา (Nara) และจังหวัดวาคายามะ (Wakayama)

2.3.1.6. ภูมิภาคชูโงกุ (Chugoku)

เป็นภูมิภาคทางส่วนปลายสุดของเกาะฮนชู ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักมากนัก มีจังหวัดที่นิยมท่องเที่ยวอย่างฮิโรชิมะ ซึ่งเป็นเมืองที่เคยถูกระเบิดนิวเคลียร์เมื่อสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ประกอบด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดทตโตรี (Tottori) จังหวัดชิมานะ (Shimane) จังหวัดโอคายามะ (Okayama) จังหวัดฮิโรชิมะ (Hiroshima) และจังหวัดยามางุจิ (Yamaguchi)

2.3.1.7. ภูมิภาคชิโกกุ (Shikoku)

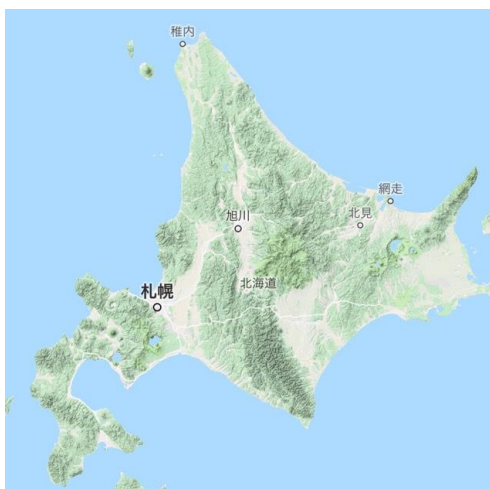
เป็นภูมิภาคที่ตั้งอยู่บนเกาะชิโกกุซึ่งเป็นเกาะที่เล็กที่สุดในบรรดาสี่เกาะหลักของประเทศญี่ปุ่น จุดเด่นของภูมิภาคนี้คือ ความเงียบสงบ และบรรยากาศซึ่งยังคงธรรมชาติไว้ได้อย่างสมบูรณ์สวยงาม ประกอบไปด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดโทคุชิมะ (Tokushima) จังหวัดคางาวะ (Kagawa) จังหวัดเอฮิเมะ (Ehime) และจังหวัดโคจิ (Kochi)

2.3.1.8. ภูมิภาคคิวชู (Kyushu)

เป็นภูมิภาคที่อยู่ทางใต้สุดของประเทศญี่ปุ่นบนเกาะคิวชูที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสามของประเทศ ซึ่งได้รับความนิยมในการเดินทางมาท่องเที่ยวอย่างมาก เพราะเป็นภูมิภาคที่มีทั้งธรรมชาติและเทคโนโลยีผสมผสานกันได้อย่างลงตัว ประกอบด้วย 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฟูกูโอกะ (Fukuoka) จังหวัดซากะ (Saga) จังหวัดนางาซากิ (Nagasaki) จังหวัดคุมาโมโตะ (Kumamoto) จังหวัดโออิตะ (Oita) จังหวัดมียาซากิ (Miyazaki) คาโกชิมะ (Kagoshima) และจังหวัดโอกินาวา (Okinawa)

2.4. ภูมิศาสตร์โดยทั่วไปของภูมิภาคฮอกไกโด

2.4.1. ลักษณะทางกายภาพ

ภาพที่ 3 : ลักษณะทางกายภาพของจังหวัดฮอกไกโด

ที่มา : Google map

ฮอกไกโดเป็นเกาะที่อยู่ทางตอนเหนือสุดของประเทศญี่ปุ่น เป็นทั้งชื่อเกาะและชื่อจังหวัด จังหวัดฮอกไกโดมีพื้นที่ 83,456.58 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเท่ากับ ร้อยละ 22 ของพื้นที่ทั้งหมดในประเทศ เป็นเขตปกครองที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศญี่ปุ่น ฮอกไกโดเป็นเกาะที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยธรรมชาติ จากรูปภาพจะเห็นได้ว่า ภูมิประเทศเป็นภูเขาเป็นส่วนใหญ่ มีเทือกเขาสำคัญได้แก่ เทือกเขาฮิดากะ (Hidaka-Sammyaku) ตั้งอยู่บริเวณทิศใต้ของฮอกไกโดตอนกลาง ทอดยาวไปทางเหนือและเฉียงไปทางตะวันออก เกาะถูกโอบล้อมไปด้วยทะเลในทุกด้าน ส่วนในบริเวณที่ราบลุ่มก็จะ เป็นเมืองที่มีประชากรอาศัยอย่างหนาแน่น เช่น บริเวณเมืองซัปโปโร ส่งผลให้บริเวณดังกล่าวสามารถ ประกอบกิจกรรมสันนาการได้อย่างหลากหลาย

2.4.2. ประชากรในจังหวัดฮอกไกโด

มีประชากรทั้งเกาะประมาณ 5 ล้านคน ส่วนใหญ่จะกระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่อย่างซัปโปโร หรือฮาโกดาเตะ ประชากรส่วนใหญ่นิยมประกอบอาชีพภาคบริการมากกว่าภาคเกษตรกรรม เนื่องจากใช้พื้นที่ทำการเกษตรได้เพียง 1 ใน 4 ของเกาะ (ศิริวรรณ จงสมจิตร , 2561) ส่วนประชากรที่อยู่ริมฝั่งทะเลนิยมประกอบอาชีพภาคประมง และมีบางส่วนที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม และยังมีชนพื้นเมืองอาศัยอยู่มานานแล้ว คือชาวไอนุ แต่โดนกลืนชาติจนค่อยๆหายไป ปัจจุบันหลงเหลืออยู่น้อยมากและใช้ชีวิตไม่ต่างกับชาวญี่ปุ่นทั่วไป

2.4.3. การแบ่งเขตปกครองในจังหวัดฮอกไกโด

การปกครองของจังหวัดฮอกไกโดแบ่งออกเป็น 4 พื้นที่ใหญ่ๆ ได้แก่ พื้นที่ตอนกลาง (โดโอ) พื้นที่ตอนใต้ (โดนัน) พื้นที่ทางตะวันออก (โดโท) และพื้นที่ตอนเหนือ (โดโฮคุ)

ภาพที่ 4 : การแบ่งเขตปกครองในจังหวัดฮอกไกโด

ที่มา : <https://th.visit-hokkaido.jp/abouthokkaido/basicinformation/>

2.4.3.1. พื้นที่ตอนกลาง (โตโอ)

พื้นที่ใจกลางเกาะ เป็นที่ตั้งของซัปโปโรซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในฮอกไกโด และเป็นศูนย์การทางการเมืองและเศรษฐกิจของฮอกไกโด ถึงแม้ว่าจะเป็นเมืองขนาดใหญ่แต่ทิวทัศน์ในเมืองซัปโปโรก็ถูกผสมผสานเข้าด้วยธรรมชาติและความเป็นชุมชนเมือง

2.4.3.2. พื้นที่ตอนใต้ (โดนัน)

เป็นพื้นที่ที่มีชื่อเสียงในด้านทางประวัติศาสตร์ และยังมีห้อมล้อมไปด้วยธรรมชาติ สามารถมองเห็นความแตกต่างของแต่ละฤดูได้อย่างชัดเจน มีอาหารทะเลที่อุดมสมบูรณ์อีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของเมืองที่มีชื่อเสียงอย่าง ฮาโกดาเตะ ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของพื้นที่ทางตอนใต้อีกด้วย

2.4.3.3. พื้นที่ทางตะวันออก (โตโท)

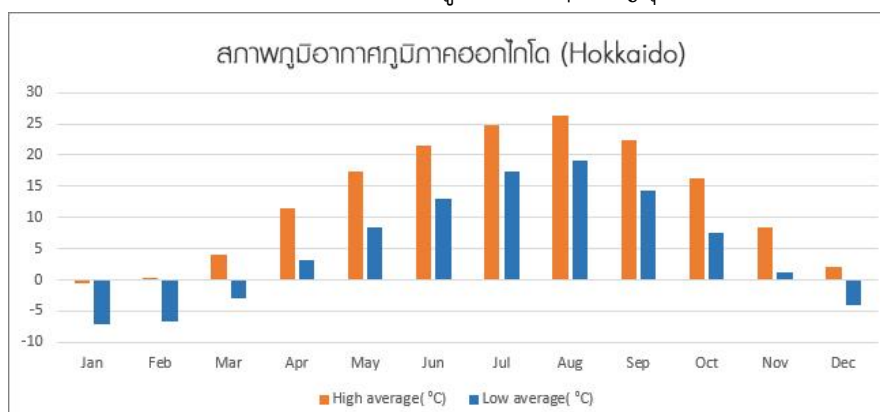
เป็นบริเวณที่รายล้อมไปด้วยธรรมชาติ มีสถานที่สำคัญอย่าง คาบสมุทรชิเรโตโกะ ที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นมรดกโลก และในปัจจุบันภูมิภาคนี้ยังได้รับความสนใจมากมายจากการถ่ายทำภาพยนตร์จีน เนื่องจากมีบรรยากาศที่ดูลึกลับและน่าค้นหา

2.4.3.4. พื้นที่ตอนเหนือ (โตโฮกุ)

เป็นบริเวณที่รายล้อมไปด้วยเทือกเขาขนาดใหญ่และแนวชายฝั่งทะเลที่เรียงตัวกันเป็นตะปุ่มตะป่ำ และยังมีดอกไม้แสนานาชนิด เนื่องจากพื้นที่นี้มีฤดูหนาวที่รุนแรงกว่าพื้นที่อื่น จึงทำให้มีกิจกรรมพิเศษมากมายไว้ดึงดูดนักท่องเที่ยว

2.4.4. ภูมิอากาศของฮอกไกโด

ฮอกไกโดเป็นเขตอากาศหนาวเย็น โดยเฉลี่ยจะมีหิมะท่วมอยู่ทั่วไปประมาณ 4-6 เดือน ในฤดูหนาวจะมีอุณหภูมิ -20 ถึง 5 องศาเซลเซียส ในหน้าร้อนจะมีอุณหภูมิ 15 ถึง 30 องศาเซลเซียส บริเวณเมืองซัปโปโรจะมีอากาศอบอุ่นที่สุด แต่ก็ไม่ได้อบอุ่นมาเมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น ส่วนฤดูร้อนจะเย็นสบายเนื่องจากจะไม่ร้อนขึ้นเหมือนกับภูมิภาคอื่นๆของญี่ปุ่น

ภาพที่ 5 : สภาพภูมิอากาศภูมิภาคฮอกไกโด

ที่มา : <https://www.jnto.or.th/attractions/highlight-of-japan-all-area/hokkaido/>

2.4.5. การเดินทางในจังหวัดฮอกไกโด

ภาพที่ 6 : การคมนาคมในจังหวัดฮอกไกโด

ที่มา : <https://www.jnto.or.th/attractions/highlight-of-japan-all-area/hokkaido/>

จังหวัดฮอกไกโดนั้นมีสนามบินอยู่รอบตัวจังหวัด โดยจะกระจายไปตามพื้นที่ต่างๆ ในพื้นที่ตอนกลางจะมีสนามบินซัปโปโร (Sapporo Okadama Airport) ที่อยู่ในตัวเมือง และสนามบินจิโตเซะ (New Chitose Airport) ที่อยู่บริเวณชานเมือง ในพื้นที่ตอนกลางจะมีสนามบินฮาโกดาเตะ (Hakodate Airport) ในพื้นที่ทางตะวันออกจะมีสนามบินคุชิโระ (Kushiro) และทางพื้นที่ตอนเหนือจะมีสนามบินวัคกะไน (Wakkanai Airport) ส่วนการเดินทางภายในตัวจังหวัด สามารถใช้ได้ทั้งบริการรถไฟฟ้า (JR) และรถไฟฟ้าใต้ดินของภาคเอกชน และยังมีรถบัสสำหรับใช้เดินทางเพื่อไปยังสถานที่ที่ไม่ไกลมาก ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถยื่นพาสปอร์ตเพื่อซื้อบัตรเหมาขบวนรถไฟ (Pass) ได้โดยเลือกแพคเกจที่เหมาะสมกับการเดินทาง

ภาพที่ 7 : เส้นทางรถไฟในจังหวัดฮอกไกโด
ที่มา : <https://pantip.com/topic/34747136>

2.5. สถานที่ท่องเที่ยวในฮอกไกโด

2.5.1. สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ทางตอนกลาง

2.5.1.1. ซัปโปโร รีสอร์ทเทอีนะ (Teine Ski Resort)

ภาพที่ 8 : พื้นที่เล่นสกีของรีสอร์ท เทอีนะ
ที่มา : <https://www.talonjapan.com/teine-ski-resort/>

ภาพที่ 8 เป็นสกีรีสอร์ทที่ตั้งอยู่บนภูเขาเทอีนะที่ระดับความสูง 1000 เมตร เป็นภูเขาที่มีชื่อเสียงเนื่องจากมีหิมะที่เป็นผงเหมาะสมสำหรับการเล่นสกี และใช้ในการแข่งขันโอลิมปิก 1972 มีหลักสูตรต่างๆสำหรับสอนนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในด้านกีฬาสกี แต่เปิดให้บริการเพียงช่วงกลางเดือนพฤศจิกายน-ต้นเดือนพฤษภาคม

2.5.1.2. ตลาดปลานิวโจ

ภาพที่ 9 : ตลาดปลานิวโจ

ที่มา : <https://www.japanhoppers.com/th/hokkaido/sapporo/kanko/181/>

ภาพที่ 9 เป็นตลาดประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงสำหรับชาวเมืองซัปโปโร มีอายุมากกว่า 100 ปี ว่ากันว่าเริ่มมีคนมาขายปลาที่นี่ตั้งแต่ปี 1903 และปัจจุบันเป็นสถานที่ที่นิยมสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อซื้อปลาและอาหารทะเลสดๆ เป็นของที่ระลึก อาหารทะเลเหล่านั้นสามารถหาจับได้ในฮอกไกโด

2.5.1.3. ตรอกราเมน

ภาพที่ 10 : ตรอกราเมน

ที่มา : <https://www.talonjapan.com/ramen-alley/>

ภาพที่ 10 เป็นแหล่งรวบรวมร้านราเมนที่มีชื่อเสียง และรวบรวมรสชาติของราเมนที่มีความหลากหลาย นอกจากนี้ซัปโปโรยังเป็นต้นกำเนิดของมิโซะราเมน ทำให้ฮอกไกโดเป็นพื้นที่ขึ้นชื่อในเรื่องราเมนที่สุด

2.5.1.4. พิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ (Otaru Music Box Museum)

ภาพที่ 11 : พิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ

ที่มา : <https://www.worldtourcenter.com/otaru-music-box-museum>

ภาพที่ 11 เป็นอีกหนึ่งสถานที่ได้รับการยกย่องให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเมืองโอตารุตัวอาคารถูกสร้างจากอิฐสีแดง สิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือ นาฬิกาไอน้ำโบราณสไตล์อังกฤษที่ติดอยู่บนอาคาร เป็นนาฬิกาที่ยังคงใช้งานได้ และเหลือเพียง 2 เรือนในโลก อีกทั้งยังมีการจัดแสดงกล่องดนตรีโบราณหลากหลายรูปแบบมากกว่า 25,000 ชิ้น อีกทั้งยังมีส่วนจัดแสดงตุ๊กตาคาระกูริ ซึ่งเป็นตุ๊กตาแบบดั้งเดิมของยุคศตวรรษที่ 17 ถึงศตวรรษที่ 19 เป็นสิ่งที่หาได้ยากในปัจจุบัน

2.5.1.5. พิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร (Sapporo Beer Museum)

ภาพที่ 12 : พิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร

ที่มา : <https://www.worldtourcenter.com/otaru-music-box-museum>

จังหวัดฮอกไกโดนั้นขึ้นชื่อว่าเป็นแหล่งผลิตเบียร์ครั้งแรกของประเทศญี่ปุ่น โดยเฉพาะเมืองซัปโปโรยิ่งขึ้นชื่อเป็นพิเศษ มีการกลั่นเบียร์ตั้งแต่ ปี ค.ศ.1877 มาจนถึงปัจจุบัน และส่งออกไปทั่วโลก พิพิธภัณฑ์นี้เคยเป็นโรงกลั่นในช่วงยุคเมจิมาก่อน ต่อมาภายหลังจึงมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจน

กลายมาเป็นพิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร มีการจัดแสดงแนะนำประวัติของเบียร์ในญี่ปุ่น และกระบวนการขั้นตอนการผลิตเบียร์ นอกจากนี้ยังมีการให้ชิมเบียร์ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

2.5.1.6. เทศกาลหิมะที่ซัปโปโร (Sapporo Snow Festival)

ภาพที่ 13 : เทศกาลหิมะที่ซัปโปโร

ที่มา : <https://chillchilljapan.com/sapporo-snow-festival-2016/>

ภาพที่ 14 : รูปแกะสลักหิมะที่ตั้งอยู่บริเวณถนน susukino

ที่มา : <https://chillchilljapan.com/sapporo-snow-festival-2016/>

ภาพที่ 13 เป็นเทศกาลที่จัดขึ้นในฤดูหนาวของทุกๆปี ที่เมืองซัปโปโร จัดในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ และกินระยะเวลาไปอีก 1 สัปดาห์ ในแต่ละปีจะมีการประกวดรูปแกะสลักน้ำแข็งตามหัวข้อที่กำหนดให้ ซึ่งแต่ละชิ้นก็จะมีขนาดเล็กละใหญ่แล้วแต่ผลงานและมีเอกลักษณ์แตกต่างกันออกไป โดยจะมีสถานที่จัดงานทั้งสิ้น 3 แห่งในเมืองซัปโปโร ได้แก่ ลานจัดงานโอดริ (Odori) ลานจัดงานสึดมู (tsudomu) และลานจัดงานสุสุกินะ (susukino) จึงเป็นงานเทศกาลประจำฤดูหนาวที่ใหญ่ที่สุดเนื่องจากมีผู้คนจากทั่วโลกเดินทางมาเข้าร่วมมากกว่า 2,600,000 คน

2.5.1.7. เทศกาลโยสะโคอิ โซรัน (Yosakoi Soran Matsuri)

ภาพที่ 15 : เทศกาลโยสะโคอิ โซรัน

ที่มา : <https://www.facebook.com/genshiyaki26/photos/a.833365533350291/1444935438859961/?type=3&theater>

ภาพที่ 16 : เครื่องประกอบจังหวะ นารุโกะ

ที่มา : <https://item.rakuten.co.jp/yamamomo/10000376/>

ภาพที่ 15 เป็นงานเทศกาลเต้นรำพื้นเมืองที่ถูกนำมาจัดที่เมืองซัปโปโร ในช่วงเดือนมิถุนายน มีการเต้นรำอย่างพร้อมเพรียงกันของคณะนักเต้นมากกว่า 1,000 คนด้วยท่วงท่าที่แข็งแรงและดูทรงพลัง สิ่งที่น่าสนใจที่สุดสำหรับงานเทศกาลนี้คือ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใสสะดุดตา กับการแต่งหน้าอย่างเต็มที่ ในเวลากลางวัน เหล่านักเต้นจะตระเวนแสดงไปบนถนนสายต่างๆ ในสวนโอโดริ ส่วนเวลากลางคืนจะย้ายไปเต้นบนเวทีหลัก การเต้นจะเป็นการผสมผสานอุปกรณ์ให้จังหวะพื้นบ้านที่เรียกว่านารุโกะ (naruko) กับเพลงพื้นเมืองที่ชื่อว่าโซรันบุชิ (Soran Bushi) โดยจะนำมาปรับให้มีความร่วมสมัยและมีชีวิตชีวายิ่งขึ้นเพื่อดึงดูดและกระตุ้นคนดูให้รู้สึกคึกคักตามไปด้วย

2.5.1.8. เทศกาลฤดูร้อนของเมืองโอตารุ (Otaru Ushio Matsuri)

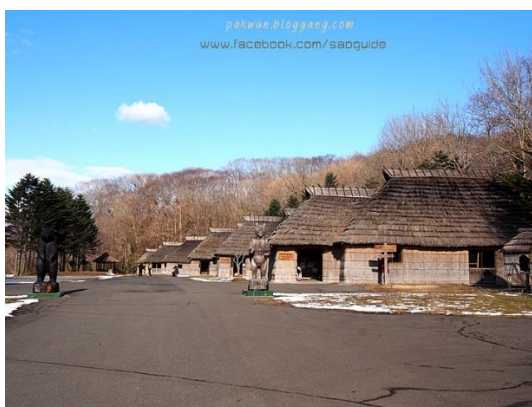

ภาพที่ 17 : เทศกาลฤดูร้อนของเมืองโอตารุ

ที่มา : https://www.tripadvisor.co.za/Attraction_Review-g298153-d10019386-Reviews-Otaru_Ushio_Matsuri-Otaru_Hokkaido.html

ภาพที่ 17 เป็นเทศกาลฤดูร้อนของเมืองโอตารุ จะจัดขึ้นทุกปีในวันศุกร์ เสาร์และอาทิตย์สุดท้ายของเดือนกรกฎาคมใน จุดเด่นของงานคือการทำเรือที่ผู้เข้าร่วมจะเดินขบวนพาเหรดไปตามท้องถนน และทำการเดินรำที่เรียกว่า อุชิโอะ โอดิริ ในวันที่สองนั้น กิจกรรมหลักคือการแข่งท้องอาชยาน เรียกว่า อุชิโอะ เนริโคมิ และในวันสุดท้าย จะมีการแข่งเรือและมีขบวนพาเหรดของเรือประมงและเรือสำราญแล่นผ่านอ่าวโอตารุ บางปีมีการแสดงดอกไม้ไฟในวันแรกและวันสุดท้ายของเทศกาล

2.5.1.9. หมู่บ้านไอนุ (Ainu Village)

ภาพที่ 18 : หมู่บ้านไอนุ

ที่มา : <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=pakwan&month=23-09-2016&group=14&gblog=91>

ภาพที่ 19 : การแสดงเพื่อสาธิตวิถีชีวิตของชาวไอนุ

ที่มา : <https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=pakwan&month=23-09-2016&group=14&gblog=91>

สถานที่ที่จัดแสดงถึงวัฒนธรรมของชนเผ่าไอนุ ตั้งอยู่ในเมืองชิราโออิ เผ่าไอนุเป็นชนเผ่าโบราณที่อยู่ในประเทศญี่ปุ่นที่อาศัยในฮอกไกโดมานานตั้งแต่ก่อนที่ชาวยามาโมโตะ หรือชาวญี่ปุ่นในปัจจุบันจะอพยพเข้ามาตั้งรกราก ภายในหมู่บ้านจะมีพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงเครื่องแต่งกาย ข้าวของเครื่องใช้ และเครื่องดนตรีของชาวไอนุ มีการแสดงเต้นรำและการบรรยายถึงวิถีชีวิตของชาวไอนุ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่แตกต่างกับชาวญี่ปุ่นในปัจจุบันโดยสิ้นเชิง สถานที่นี้จึงเหมาะสำหรับผู้สนใจศึกษาวัฒนธรรมของชนเผ่าไอนุ

2.5.2. สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ทางตอนใต้

2.5.2.1. โกดังอิฐแดงคานะโมริ (Red Brick Warehouses)

ภาพที่ 20 : โกดังอิฐแดงคานะโมริ

ที่มา : <https://matcha-jp.com/th/2597>

ภาพที่ 20 เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในเมืองฮาโกดาเตะ ซึ่งเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงที่สุดในพื้นที่ฮอกไกโดทางตอนใต้ ในสมัยก่อนถูกใช้ก่อตั้งเก็บสินค้า แต่ในปัจจุบันกลายเป็นอาคารที่มีช้อปปิ้งมอลล์อยู่ข้างใน มีสินค้าหลากหลาย ทั้งเสื้อผ้า ของใช้จำเป็น ของฝาก และยังมีคาเฟ่มากมายที่นำนมวัวฮอกไกโดอันเป็นของขึ้นชื่อในภูมิภาคนี้มาสร้างเป็นจุดขายอีกด้วย

2.5.2.2. หมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาว่า (Yunokawa Onsen)

ภาพที่ 21 : หมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาว่า

ที่มา : <https://www.hakodate.travel/th/top7/yunokawa>

ภาพที่ 22 : ลิงหิมะในหมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาว่า

ที่มา : <https://www.hakodate.travel/th/top7/yunokawa>

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ห่างจากเมืองฮาโกดาเตะไม่มากนัก เนื่องจากตั้งอยู่ไม่ไกลจากทะเลจึงสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ของมหาสมุทรได้ นอกจากนี้ยังสามารถเดินทางได้สะดวกจึงเป็นที่นิยม จุดเด่นของออนเซ็นที่นี่คือ บ่อน้ำพุร้อนขนาดเล็กสำหรับแช่เท้าหรืออะชิยุ เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวแบบไปกลับภายในวันเดียว แต่สิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สุดคือภาพของลิงหิมะที่แช่น้ำในบ่อน้ำพุร้อนเช่นเดียวกับมนุษย์ ซึ่งเป็นภาพที่หาดูได้ยาก

2.5.2.3. ตลาดเช้าฮาโกดาเตะ (Hakodate Asa-ichi)

ภาพที่ 23 : ตลาดเช้าฮาโกดาเตะ

ที่มา : <https://www.talonjapan.com/21-top-places-in-hokkaido/>

ภาพที่ 23 เป็นตลาดที่มีร้านค้ากว่า 250 ร้าน ขายผลิตภัณฑ์สดใหม่จากทะเล มีชื่อเสียงอย่างมากในเมืองฮาโกดาเตะ เปิดขายเวลาเช้าตรู่และปิดในเวลาเที่ยง มีกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น การเลือกซื้อปลาหมึกด้วยการตกปลาหมึกสดขึ้นมาด้วยตัวเอง นอกจากนี้ยังมีร้านข้าวหน้าอาหารทะเลซึ่งเป็นของขึ้นชื่อในพื้นที่อีกด้วย

2.5.2.4. ปราสาทมัตสึมาเอะ (Matsumae Castle)

ภาพที่ 24 : ปราสาทมัตสึมาเอะ

ที่มา : <https://www.japanhoppers.com/th/hokkaido/southernhokkaido/kanko/803/>

ภาพที่ 24 เป็นสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่เคยมีการสำรวจมาก่อน อยู่ทางใต้สุดของ เกาะฮอกไกโด ถูกสร้างขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 13-14 ซึ่งเป็นยุครุ่งเรืองของซัปโปโร เคยเป็นฐานป้องกัน ประเทศญี่ปุ่นจากการรุกรานของประเทศรอบข้าง เห็นได้จากป้อมปราการขนาดใหญ่โดยมีป้อมปืนทั้ง 7 ทิศหน้าออกสู่ทะเล ในส่วนที่เป็นที่อยู่อาศัยที่เรียกว่า “ฮอนมารุโกเตน” ของตัวปราสาทนั้นได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ ปัจจุบันกลายเป็นพิพิธภัณฑ์ปราสาทมัตสึมาเอะ ซึ่งจัดแสดงความรู้เรื่องของพระมหากษัตริย์แห่งฮอกไกโด รวมทั้งประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรมของที่นี่

บริเวณรอบปราสาทมัตสึมาเอะได้รับการปรับปรุงให้เป็นสวนสาธารณะสำหรับรองรับ นักท่องเที่ยวที่มาชมดอกซากุระ ในเดือนเมษายนถึงปลายเดือนพฤษภาคมจะมีการจัดเทศกาลชมดอก ซากุระ โดยรวบรวมพันธุ์ซากุระจากทั่วประเทศมาปลูกที่นี่ และช่วงเทศกาลนี้จะมีกิจกรรมมากมาย เช่น ขบวนพาเหรดซามูไร งานตั้งร้านขายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นจากมัตสึมาเอะ พิธีชงชา และการเฉลิมฉลองวันประสูติของพระพุทธเจ้า

2.5.2.5. ป้อมปราการโกะเรียวกะคุ (Goryokaku Fort)

ภาพที่ 25 : ป้อมปราการโกะเรียวกะคุ

ที่มา : <https://www.hakodate.travel/th/top7/goryokaku>

ภาพที่ 25 เป็นป้อมปราการที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมตามแบบตะวันตก เมื่อมองจากมุมสูง แล้วจะเห็นเป็นรูปดาวขนาดใหญ่ ได้รับเลือกให้เป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์แห่งพิเศษของญี่ปุ่น เพราะหัวใจกลางป้อมปราการรูปดาวนั้นเป็นที่ตั้งของสำนักงานปกครองฮาโกดาเตะ ซึ่งครั้งหนึ่งใน ประวัติศาสตร์อาคารนี้เคยถูกใช้ป็นสำนักงานของรัฐบาลที่บริหารโดยซามูไร ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถ เข้าไปเยี่ยมชมได้

2.5.3. สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ทางตอนตะวันออก

2.5.3.1. เทศกาลน้ำตกแข็ง (Sounkyo Onsen Ice fall Festival)

ภาพที่ 26 : เทศกาลน้ำตกแข็ง

ที่มา : http://th.visit-eastern-hokkaido.jp/travel_route/13853/

เทศกาลในภาพที่ ภาพที่ 26 จัดขึ้นในบริเวณแม่น้ำอิชิคาริ (Ishikari) เนื่องจากฤดูหนาวในภูมิภาคนี้หนาวเย็นมาก จนแม้แต่ น้ำตกที่ไหลลงมาจากหน้าผาแข็งเป็นน้ำแข็ง ภายในงานจะมี ประติมากรรมน้ำแข็งโดยธรรมชาติ เช่น อุโมงค์ โดมน้ำแข็ง บาร์น้ำแข็ง และศาลเจ้า พร้อมกับการประดับประดาไฟอันสวยงาม กลางวันจะรับแสงอาทิตย์เกิดเป็นประกายเจ็ดสี ส่วนกลางคืนจะเปิดไฟไลท์อัพสีสั่นส่องลงมา

2.5.3.2. พิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ (Abashiri Prison Museum)

ภาพที่ 27 : พิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ

ที่มา : http://th.visit-eastern-hokkaido.jp/travel_route/13853/

ภาพที่ 28 : บรรยากาศภายในเรือนจำอาบาชิริ

ที่มา : http://th.visit-eastern-hokkaido.jp/travel_route/13853/

ภาพที่ 27 และภาพที่ 28 เป็นพิพิธภัณฑ์เรือนจำแห่งเดียวในประเทศญี่ปุ่น เคยถูกใช้งานตอนเริ่มต้นสมัยโชวะ ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นทรัพย์สินทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้ของประเทศญี่ปุ่น และเป็นอาคารไม้ที่เก่าแก่ที่สุดของโลก ภายในพิพิธภัณฑ์มีหุ่นจำลองที่คล้ายคนจริง และยังมีบริการให้ลองชิมอาหารของนักโทษอีกด้วย

2.5.3.3. ร้าน Farm Design สาขาแรก

ภาพที่ 29 : ร้าน Farm Design ที่เมืองฮานามากะ

ที่มา : <https://trippino-hokkaido.com/blog/kushiro-hokkaido/>

ภาพที่ 30 : ผลิตภัณฑ์จากนมวัวฮอกไกโด

ที่มา : <https://trippino-hokkaido.com/blog/kushiro-hokkaido/>

ภาพที่ 29 เป็นร้านต้นกำเนิดแบรนด์ขนมชื่อดังที่ตั้งอยู่ในเมืองฮามานากะ (Hamanaka) เนื่องด้วยสภาพอากาศและสภาพภูมิประเทศ และการเลี้ยงวัวแบบปล่อยอิสระ ส่งผลให้เมืองฮามานากะเป็นเมืองที่ผลิตนมวัวได้คุณภาพสูง นมวัวดังกล่าวจึงมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ จนเป็นที่ยอมรับอย่างทั่วไปในญี่ปุ่น ซึ่งนมส่วนใหญ่ของจังหวัดฮอกไกโดมักใช้นมวัวที่ผลิตจากเมืองนี้เป็นส่วนผสมเพื่อรสชาติที่ดี

2.5.4. สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ทางเหนือ

2.5.4.1. เทศกาลสะดือแห่งเกาะฮอกไกโด (Hokkai Heso Matsuri)

ภาพที่ 31 : เทศกาลสะดือแห่งเกาะฮอกไกโด

ที่มา : <https://www.dplusguide.com/2015/hokkai-heso-matsuri/>

ภาพที่ 31 เป็นเทศกาลฤดูร้อนของเมืองฟูราโนะ ที่จัดขึ้นในช่วงปลายเดือนกรกฎาคม จุดเด่นของงานเทศกาลนี้คือการเต้นโดยที่ผู้แสดงจะวาดภาพใบหน้าลงบนลำตัวของพวกเขา ซึ่งมีที่มาจากแนวคิดที่ว่า "สัญลักษณ์ที่บอกศูนย์กลางของร่างกายคือสะดือ(Heso)" และเนื่องจากเมืองฟูราโนะนั้นตั้งอยู่ตรงศูนย์กลางของจังหวัดฮอกไกโดพอดี การแสดงนี้เป็นนำแนวคิดดังกล่าวมาแสดงให้เห็นรูปธรรม โดยสื่อความหมายว่า ประชาชนของฟูราโนะ เปรียบเหมือนสะดือของเกาะฮอกไกโด

2.5.4.2. เทศกาลโคมโยตากะ อันดง (Numatacho Youtaka Andon Festival)

ภาพที่ 32 : เทศกาลโคมโยตากะ อันดง

ที่มา : <https://shogawakyou.com/guide/2018/01/10/post-1071/>

ภาพที่ 32 เป็นหนึ่งในสามเทศกาลโคมที่ใหญ่ที่สุดของฮอกไกโด เทศกาลนี้จะจัดขึ้นทุกปีเป็นเวลาสองวัน คือในวันศุกร์และเสาร์ที่สี่ของเดือนสิงหาคม จัดขึ้นที่เมืองอุริว (Uryu) กิจกรรมหลักของเทศกาลนี้คือขบวนพาเหรดของโคมโยตากะ อันดง (Youtaka Andon) ซึ่งเป็นโคมที่มีสีสันสวยงาม และมีหลายขนาด มีไม้ไผ่ที่ทำเป็นรูปมังกร เกวียน และอื่นๆ ตั้งไว้บนฐาน และมีหลอดไฟที่ส่องแสงผ่านกระดาษญี่ปุ่นเคลือบขี้ผึ้งและติดกาว และยังมีการประกวดโคมที่ดีที่สุด รวมถึงการประลองโดยการนำโคมยักษ์มาชนกันในตอนกลางคืนอีกด้วย

2.5.4.3. เทศกาลหิมะที่เมืองอาซาฮิกาวา (Asahikawa Winter Festival)

ภาพที่ 33 : ประติมากรรมหิมะในเทศกาลหิมะที่เมืองอาซาฮิกาวา

ที่มา : https://www.tripadvisor.co.za/ShowUserReviews-g319103-d10019396-r560565918-Asahikawa_Winter_Festival-Asahikawa_Hokkaido.html

ภาพที่ 33 เป็นหนึ่งในเทศกาลฤดูหนาวที่ใหญ่ที่สุดในฮอกไกโด จัดขึ้นที่ริมฝั่งของแม่น้ำอิชิคา ริในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ที่เมืองอาซาฮิกาวา มีการจัดแสดงประติมากรรมหิมะขนาดยักษ์ คล้ายคลึงกับงานแกะสลักน้ำแข็งที่ซัปโปโร โดยมีกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหิมะเกิดขึ้นในเทศกาลนี้ เช่น กิจกรรมเลื่อนหิมะขนาดยักษ์ และการเรียนทำประติมากรรมจากหิมะ และจะมีการจัดงานแกะสลักน้ำแข็งโลกขึ้นเช่นกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1. ที่มาของแหล่งข้อมูล

เก็บรวบรวมและศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการท่องเที่ยว ภูมิศาสตร์ประเทศญี่ปุ่น ภูมิศาสตร์จังหวัดฮอกไกโด และสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต่างๆในฮอกไกโด โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

3.1.1. เอกสาร

- งานวิจัย

ศึกษาข้อมูลเรื่องทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และภูมิศาสตร์ประเทศญี่ปุ่นบางส่วน จากสารนิพนธ์เรื่อง “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภูมิภาคคิวชู ประเทศญี่ปุ่น”

ศึกษาข้อมูลเรื่องภูมิศาสตร์ประเทศญี่ปุ่นบางส่วน และภูมิศาสตร์กับประชากรในจังหวัดฮอกไกโด จากสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนญี่ปุ่น”

3.1.2. สื่อออนไลน์

- เว็บไซต์

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น จากเว็บไซต์หลักต่างๆ เช่น

<https://allabout-japan.com>, <http://japan.holidaythai.com>,

<http://japan.holidaythai.com>, www.japankakkoi.com

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ของจังหวัดฮอกไกโด จากเว็บไซต์หลักต่างๆ เช่น <https://th.visit-hokkaido.jp>, www.jnto.or.th

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของจังหวัดฮอกไกโด จากเว็บไซต์หลักต่างๆ เช่น www.histours.co.th, www.wendytour-th.com, <https://th.tripadvisor.com>

3.2. ขั้นตอนในการดำเนินการ

3.2.1. เก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือ งานวิจัย สื่อออนไลน์ โดยจะเป็นข้อมูลเชิงทุติยภูมิ เกี่ยวกับ ภูมิศาสตร์โดยรวมของประเทศญี่ปุ่น ภูมิศาสตร์ของภูมิภาคฮอกไกโดและสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในฮอกไกโด

3.2 แบ่งข้อมูลออกเป็น ประเภทดังนี้ แล้วนำมาเรียบเรียง

3.2.1 ข้อมูลด้านภูมิศาสตร์โดยทั่วไป เช่น ลักษณะพื้นที่ ภูมิอากาศ ของในแต่ละพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น พื้นที่ตอนกลาง พื้นที่ตอนเหนือ พื้นที่ตอนใต้ และพื้นที่ทางตะวันออก

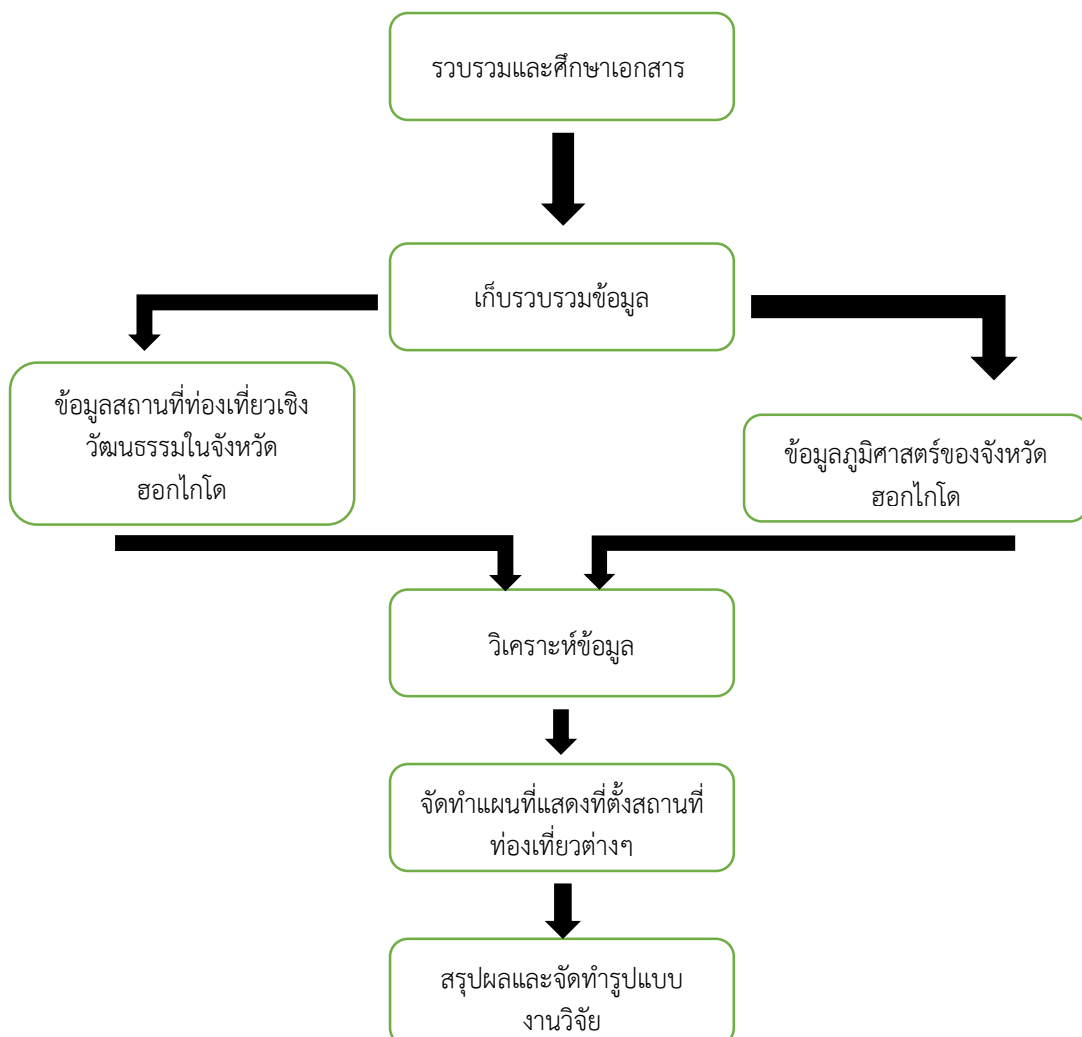
3.2.2 ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่ และวัฒนธรรมที่สะท้อนออกมาจากสถานที่ท่องเที่ยวนั้น

3.3. วิเคราะห์ข้อมูลว่าปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโดอย่างไร โดยเริ่มจากศึกษาข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นแล้วนำมาเกี่ยวข้องกับข้อมูลทางภูมิศาสตร์ และนำเสนอด้วยการทำแผนที่บอกตำแหน่งที่อยู่ของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

3.4 สรุปรายวิเคราะห์และเรียบเรียงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบงานวิจัย

3.5. นำเสนองานวิจัย

ตารางแนวคิดการศึกษา

ตาราง 1 : ตารางแนวคิดการศึกษา

ที่มา : ผู้วิจัย

ตารางระยะเวลาในการดำเนินการ

กิจกรรม/เดือน								
	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
1.รวบรวมและศึกษาเอกสาร								
2.เก็บรวบรวมข้อมูล								
3.เรียบเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล								
4.สรุปผล								
5.นำเสนองานวิจัย								

ตาราง 2 : ตารางระยะเวลาในการดำเนินการ

ที่มา : ผู้วิจัย

3.3. เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) หนังสือและอินเทอร์เน็ต
- 2) แผนที่ และ Google Map
- 3) แผนภูมิ

3.3.2. เทคนิคที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

- 1) การวิเคราะห์เชิงบรรยาย

บทที่ 4

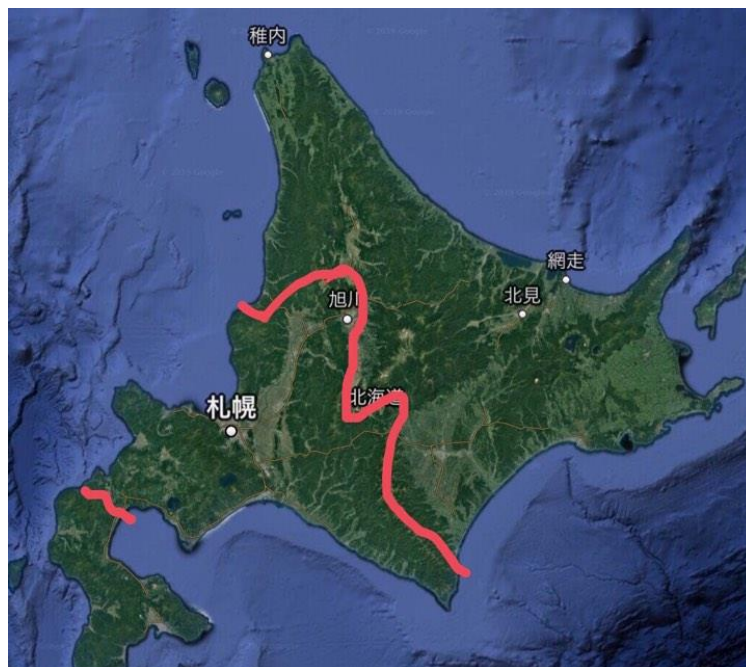
ผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในภูมิภาคฮอกไกโด” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านภูมิศาสตร์ สภาพอากาศ และข้อมูลโดยทั่วไปของภูมิภาคฮอกไกโดว่ามีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างไร และเพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด โดยสรุปผลการศึกษาตามประเด็นต่อไปนี้

4.1. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์มีผลต่อสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ในภูมิภาคฮอกไกโดอย่างไร

4.1.1. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์กับสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคฮอกไกโดตอนกลาง

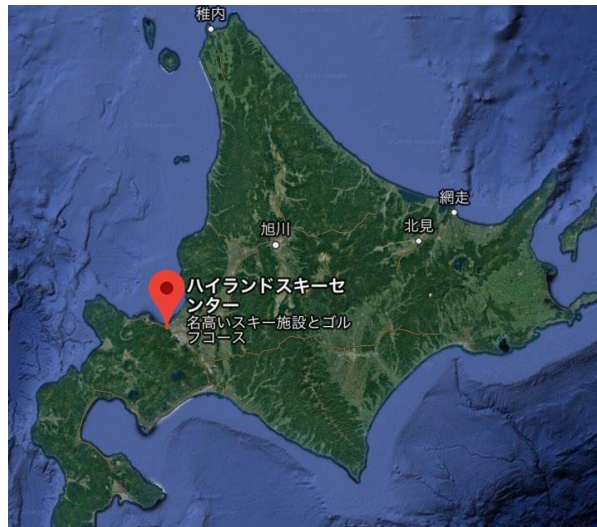
พื้นที่ตอนกลางของฮอกไกโด (ไดโอะ) เป็นพื้นที่ที่อยู่ตอนกลางของฮอกไกโด เป็นที่ตั้งของเมืองที่เป็นศูนย์กลางอย่างเมืองซัปโปโร พื้นที่ตอนกลางของฮอกไกโดมีขนาดใหญ่มากและมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากมาย และจากภาพจะเห็นได้ว่าพื้นที่ตอนกลางนั้นรายล้อมด้วยเทือกเขาและมีที่ราบตรงกลางซึ่งเป็นส่วนที่มีผู้คนกระจุกตัวกันอย่างหนาแน่น

ภาพที่ 34 : ลักษณะทางกายภาพของภูมิภาคฮอกไกโดตอนกลาง

ที่มา : Google Map

4.1.1.1. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของซัปโปโร รีสอร์ทเทอีนะ

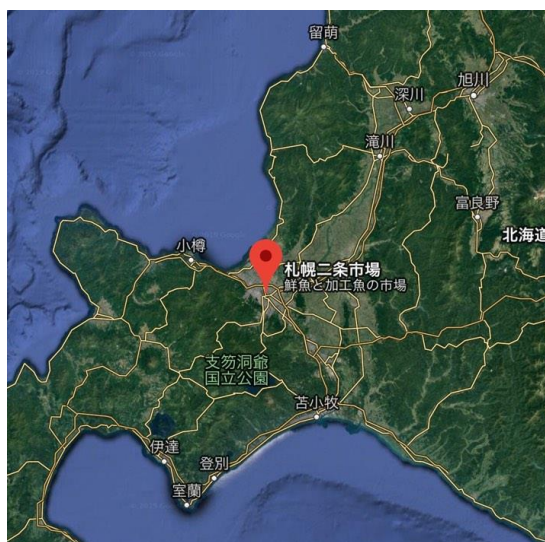

ภาพที่ 35 : ที่ตั้งของซัปโปโร รีสอร์ทเทอีนะ

ที่มา : Google Map

สถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ตั้งอยู่บนภูเขาเทอีนะที่ระดับความสูง 1000 เมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ถูกหิมะปกคลุมในฤดูหนาว สะดวกต่อการเล่นสกี จึงเหมาะสำหรับการการท่องเที่ยวในเรื่องของความบันเทิงและกีฬาเสียมากกว่าในเชิงวัฒนธรรม แต่อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวก็ยังสามารถเข้ามาสัมผัสวัฒนธรรมการใช้ชีวิตที่มีเฉพาะในจังหวัดฮอกไกโดได้ที่นี้เช่นกัน

4.1.1.2. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของตลาดปลาโนโจ

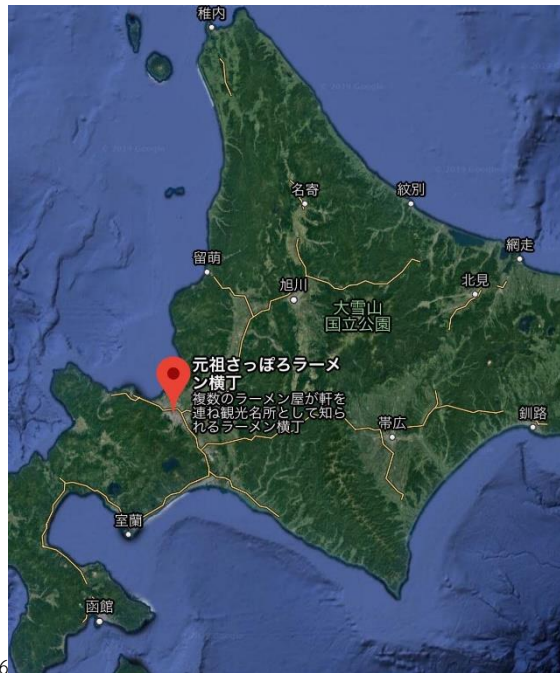

ภาพที่ 36 : ที่ตั้งของตลาดปลาโนโจ

ที่มา : Google Map

สถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อการจับจ่ายซื้อของ ตั้งอยู่ที่ใจกลางเมือง มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกต่อการเข้าถึง สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมที่ชาวจังหวัดฮอกไกโดให้ความสำคัญต่ออาชีพการประมง และยังมีชื่อเสียงในด้านความสดใหม่ของอาหารทะเล

4.1.1.3. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของตรอกราเมน

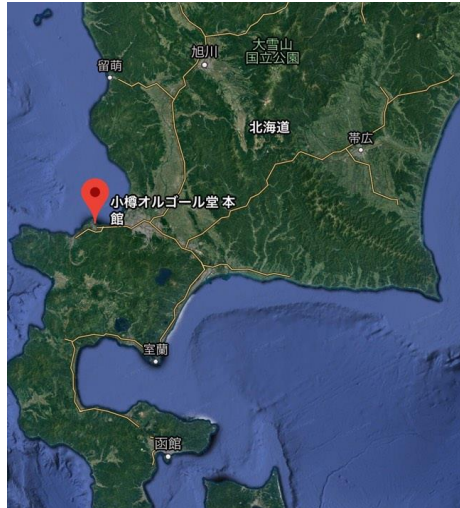

ภาพที่ 37 : ที่ตั้งของตรอกราเมน

ที่มา : Google Map

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณสถานี Susukino และสถานี Hosui Susikino ซึ่งอยู่ในตัวเมืองซัปโปโร นอกจากจะสะดวกต่อการเข้าถึงแล้วยังเป็นสถานที่ที่มีคนพลุกพล่าน

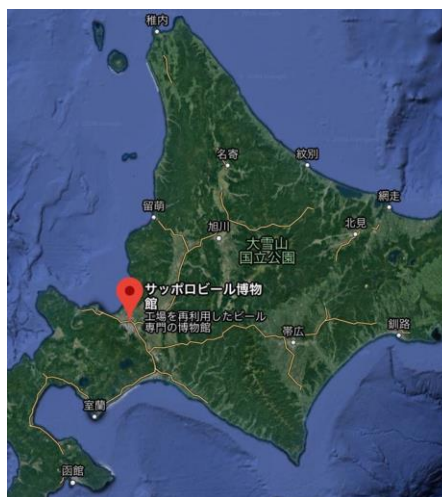
4.1.1.4. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ

ภาพที่ 38 : ที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ
ที่มา : Google Map

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของใจกลางเมือง อยู่ในบริเวณสถานี Otaru ซึ่งสามารถเดินทางได้จากตัวเมืองซัปโปโรโดยใช้เวลา 30-50 นาที ขึ้นอยู่กับประเภทรถไฟที่ขึ้น

4.1.1.5. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร(Sapporo Beer Museum)

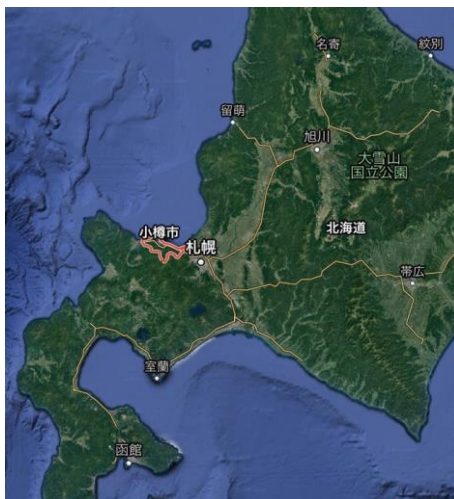

ภาพที่ 39 : ที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร
ที่มา : Google Map

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณใจกลางเมืองซัปโปโร สามารถเดินทางได้จาก สถานี Sapporo โดยใช้เวลา 25 นาที

เทศกาลโยสะโคอิ โซรัน เป็นเทศกาลที่จัดขึ้นหลายจุดโดยมีศูนย์กลางอยู่บริเวณถนนเส้นหลักของซัปโปโรและสวนสาธารณะโอโดริ โดยจัดในช่วงเดือนมิถุนายน

4.1.1.8. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของสถานที่จัดงานเทศกาลฤดูร้อนของเมืองโอตารุ (Otaru Ushio Matsuri)

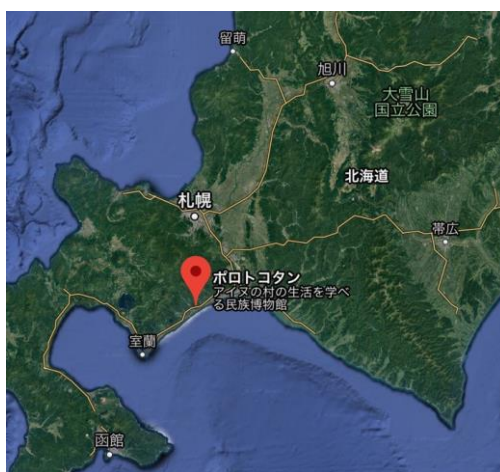

ภาพที่ 42 : ที่ตั้งของเมืองโอตารุ

ที่มา : Google Map

เทศกาลฤดูร้อนของเมืองโอตารุ เป็นเทศกาลฤดูร้อนที่จัดขึ้นภายในเมืองโอตารุ โดยจัดขึ้นในช่วงปลายเดือนกรกฎาคม

4.1.1.9. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านไอนุ (Ainu Village)

ภาพที่ 43 : ที่ตั้งของหมู่บ้านไอนุ

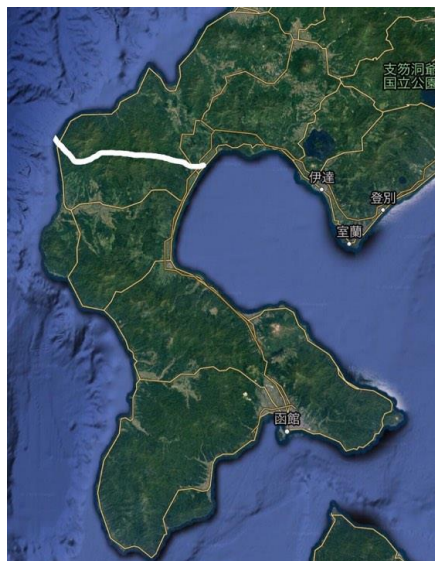
ที่มา : Google Map

หมู่บ้านไอนูเป็นพิพิธภัณฑที่ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองซัปโปโร ตั้งอยู่บริเวณทะเลสาบ poroto ซึ่งสามารถเดินทางไปถึงได้โดยลงที่สถานีที่ใกล้ที่สุด คือสถานี shirotake

จากข้อมูลในด้านปัจจัยที่ตั้งดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่า ส่วนมากแล้วสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภูมิภาคฮอกไกโดตอนกลาง จะกระจุกตัวอยู่ในตัวเมืองซัปโปโรและบริเวณรอบๆ เนื่องจากเป็นที่ๆมีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น และเป็นศูนย์รวมของนักท่องเที่ยว ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม เช่น หมู่บ้านไอนู หรือ เมืองโอตารุอันเป็นที่จัดเทศกาลในฤดูร้อนที่ใหญ่ที่สุดในฮอกไกโด จะตั้งอยู่ห่างจากใจกลางเมือง

4.1.2. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์กับสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคฮอกไกโดตอนใต้

พื้นที่ตอนใต้ (โตนัน) มีเมืองที่เป็นจุดศูนย์กลางการท่องเที่ยวคือเมือง ฮาโกดาเตะ ซึ่งเป็นเมืองที่ล้อมรอบไปด้วยทะเล ส่งผลให้เป็นภูมิภาคที่มีชื่อเสียงในด้านอาหารทะเล

ภาพที่ 44 : ลักษณะทางกายภาพของภูมิภาคฮอกไกโดตอนใต้

ที่มา : Google Map

4.1.2.1. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของโกดังอิฐแดงคาเนะโมริ (Red Brick Warehouses)

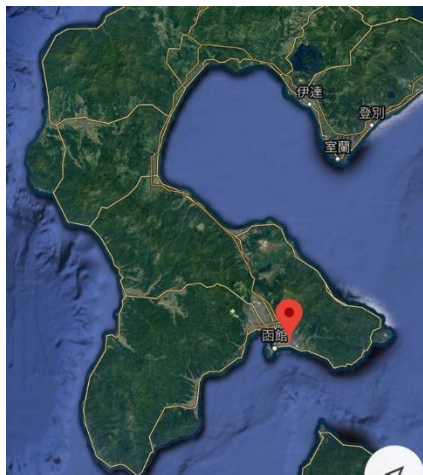

ภาพที่ 45 : ที่ตั้งของโกดังอิฐแดงคาเนะโมริ

ที่มา : Google Map

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งของเมืองฮาโกดาเตะ สามารถเดินทางจากสถานีฮาโกดาเตะ เดินทาง 5 นาทีโดยรถรางไปยังป้าย "Jujigai" จากนั้นเดินเท้าต่ออีก 5 นาที

4.1.2.2. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาว่า (Yunokawa Onsen)

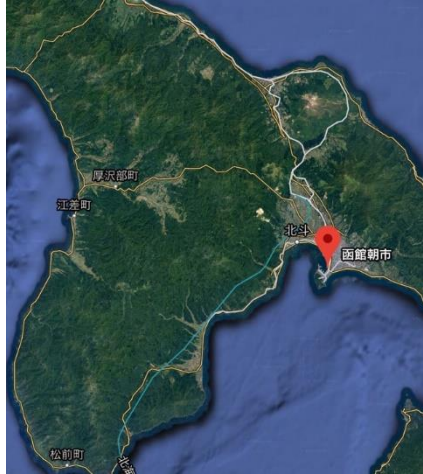

ภาพที่ 46 : ที่ตั้งของหมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาว่า

ที่มา : Google Map

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณท่าไกลใจกลางเมืองฮาโกดาเตะเพียงเล็กน้อย สามารถเดินทางไปถึงได้โดยขึ้นรถราง แล้วลงที่สถานี Yunokawaonsen

4.1.2.3. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของตลาดเช้าฮาโกดาเตะ (Hakodate Asa-ichi)

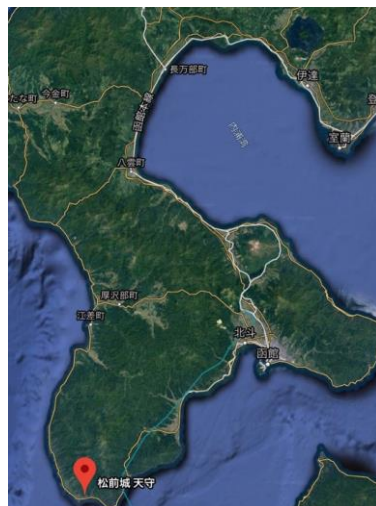

ภาพที่ 47 : ที่ตั้งของตลาดเช้าฮาโกดาเตะ

ที่มา : Google Map

ตลาดเช้าฮาโกดาเตะ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลทางตะวันตกของเมืองฮาโกดาเตะ อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับโกดังอิฐแดงคานะโมริ ตั้งอยู่ในบริเวณหัวมุมถนนใกล้กับสถานีฮาโกดาเตะ

4.1.2.4. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของปราสาทมัตสึมาเอะ (Matsumae Castle)

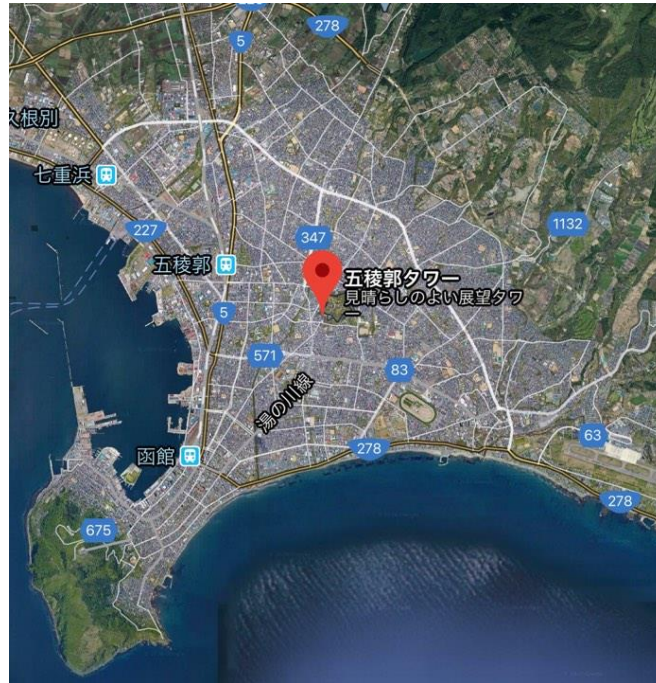

ภาพที่ 48 : ที่ตั้งของปราสาทมัตสึมาเอะ

ที่มา : Google Map

ปราสาทมัตสึมาเอะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ห่างออกมาจากตัวเมืองฮาโกดาเตะ สามารถเดินทางถึงได้โดยลงที่สถานี Kikonai และเดินทางต่อด้วยรถบัส

4.1.2.5. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของป้อมปราการโกะเรียวกะคุ (Goryokaku Fort)

ภาพที่ 49 : ที่ตั้งของป้อมปราการโกะเรียวกะคุ

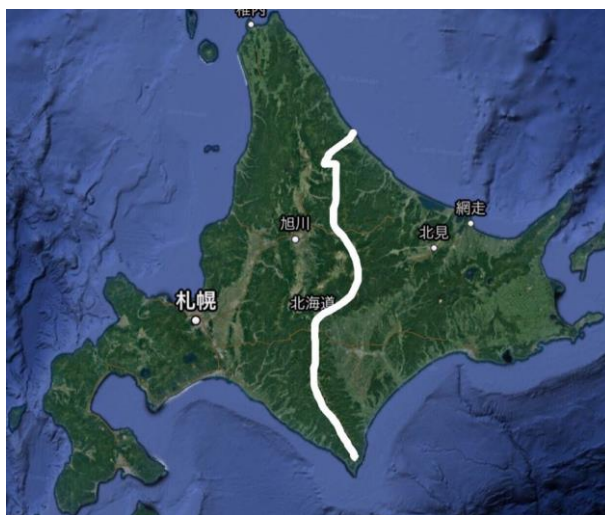
ที่มา : Google Map

ป้อมปราการโกะเรียวกะคุเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองฮาโกดาเตะ เมื่อมองจากแผนที่แล้วจะเห็นได้ว่าลักษณะภูมิศาสตร์ในบริเวณดังกล่าว มีลักษณะเป็นรูปดาว สามารถเดินทางถึงได้ด้วยการนั่งรถรางจากสถานี Hakodate ไปลงที่สถานี Goryokaku Koen Mae

จากข้อมูลในด้านปัจจัยที่ตั้งดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่า ส่วนมากแล้วสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภูมิภาคฮอกไกโดตอนใต้ จะกระจุกตัวอยู่บริเวณเมืองท่าฮาโกดาเตะ และยังสังเกตเห็นได้อีกว่า เป็นภูมิภาคที่นิยมใช้ระบบการขนส่งด้วยรถรางมากกว่ารถไฟ ซึ่งแตกต่างกับการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคตอนกลาง

4.1.3. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์กับสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคฮอกไกโดตะวันออก

พื้นที่ทางตะวันออก (โตโฮ) เป็นพื้นที่ที่ไม่ค่อยมีประชากรกระจุกตัวอยู่ มีความโดดเด่นในด้านความสวยงามของธรรมชาติ และมีสถานที่ท่องเที่ยวอันเป็นมรดกโลก นิยมท่องเที่ยวกันในช่วงฤดูร้อน

ภาพที่ 50 : ลักษณะทางกายภาพของภูมิภาคฮอกไกโดตะวันออก

ที่มา : Google Map

4.1.3.1. เทศกาลน้ำตกแข็ง (Sounkyo Onsen Ice fall Festival)

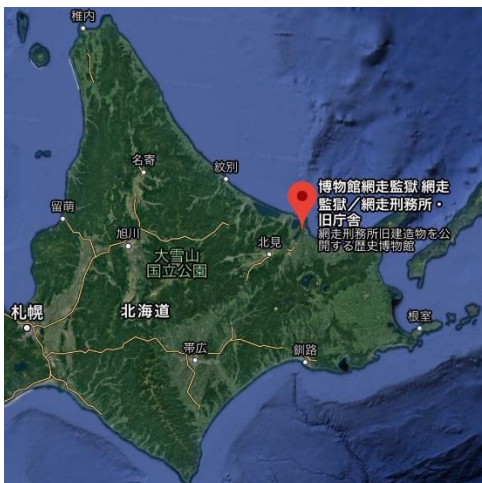

ภาพที่ 51 : ที่ตั้งของ Sounkyo Onsen

ที่มา : Google Map

เทศกาลน้ำตกแข็งเป็นเทศกาลที่จัดขึ้นในช่วงเวลาปลายเดือนมกราคมถึงกลางเดือนมีนาคม ที่โรงแรม Soun Onsen ค่อนข้างอยู่ห่างจากตัวเมือง สามารถเดินทางจากซัปโปโรได้โดยใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง

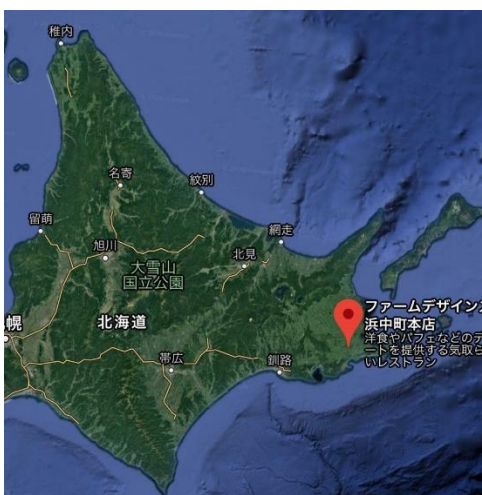
4.1.3.2. พิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ (Abashiri Prison Museum)

ภาพที่ 52 : ที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ
ที่มา : Google Map

พิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริเป็นพิพิธภัณฑ์เรือนจำแห่งเดียวในญี่ปุ่น อยู่บริเวณชายฝั่งทะเล สามารถเดินทางได้โดยการนั่งรถบัสจาก Abashiri Bus Terminal ไปลงที่ Hakubutsukan Abashiri Kangoku bus stop โดยใช้เวลาประมาณ 10 นาที

4.1.3.3. ร้าน Farm Design สาขาแรก

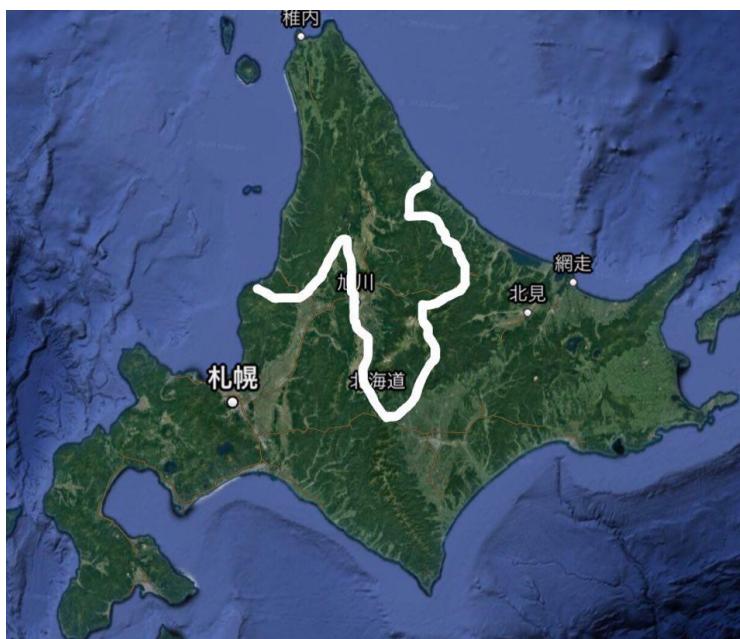
ภาพที่ 53 : ที่ตั้งของร้าน Farm Design สาขาแรก
ที่มา : Google Map

ร้าน Farm Design เป็นร้านขนมหวานที่ตั้งอยู่ในเมืองฮามานากะ อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดฮอกไกโด เป็นเมืองที่ห้อมล้อมด้วยธรรมชาติ ผู้คนไม่ค่อยหนาแน่น

จากข้อมูลในด้านปัจจัยที่ตั้งดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่าฮอกไกโดทางตะวันออกจะเน้นสถานที่ท่องเที่ยวในเชิงธรรมชาติมากกว่าในเชิงวัฒนธรรม เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามเป็นต้นทุนในการดึงดูดนักท่องเที่ยว ส่วนในเรื่องของการเดินทางจะค่อนข้างลำบากกว่าการเดินทางในภูมิภาคทางตอนใต้ นิยมใช้รถบัสมากกว่ารถไฟ

4.1.4. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์กับสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคฮอกไกโดตอนเหนือ

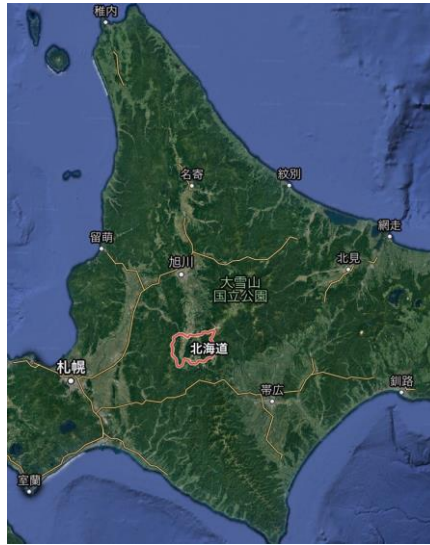
พื้นที่ทางตอนเหนือ (โตโฮกุ) จากภาพจะเห็นได้ว่าครอบคลุมถึงพื้นที่บริเวณใจกลางของเกาะฮอกไกโด พื้นที่นี้มีอากาศหนาวเย็นอย่างมากในฤดูหนาวและแม้ในช่วงฤดูร้อนก็ยังคงหนาวเย็นอยู่ เป็นที่ตั้งของสนามบินวัคกะไนซึ่งมีเพียงแต่เที่ยวบินภายในประเทศเท่านั้น ไม่สามารถบินตรงจากต่างประเทศมายังภูมิภาคนี้ได้

ภาพที่ 54 : ลักษณะทางกายภาพของภูมิภาคฮอกไกโดตอนเหนือ

ที่มา : Google Map

4.1.4.1. เทศกาลสะดือแห่งเกาะฮอกไกโด (Hokkai Heso Matsuri)

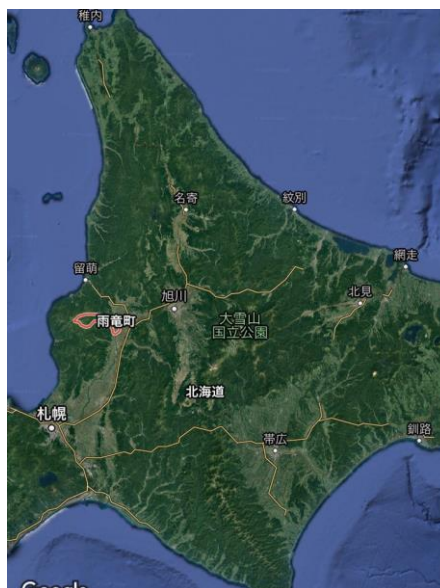

ภาพที่ 55 : ที่ตั้งเมืองฟูราโนะ

ที่มา : Google Map

เทศกาลสะดือแห่งเกาะฮอกไกโด เป็นเทศกาลที่จัดขึ้นภายในตัวเมืองฟูราโนะ หากดูจากแผนที่แล้วจะเห็นว่าเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใจกลางเกาะฮอกไกโดพอดี จัดขึ้นทุกวันที่ 28 – 29 กรกฎาคมของทุกปี เฉลิมฉลองระบำสะดือแบบต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาถึง 2 วันติด เทศกาลนี้จะจัดขึ้น ไปตามเส้นทางยาวของถนนใหญ่บริเวณหน้าสถานี Furano

4.1.4.2. เทศกาลโคมโยตากะ อันดง (Numatacho Youtaka Andon Festival)

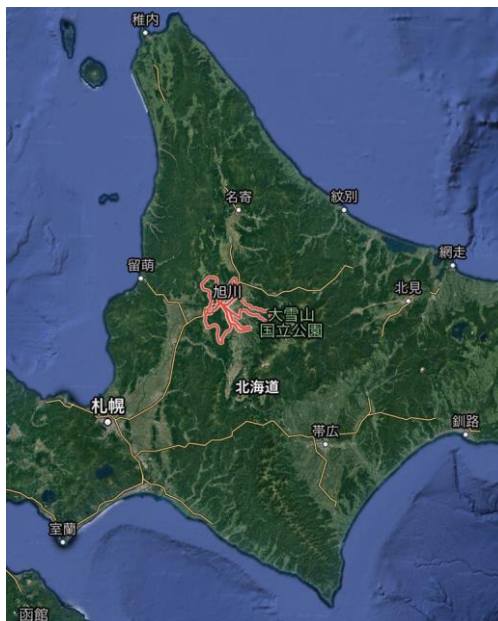

ภาพที่ 56 : ที่ตั้งเมืองอูริว

ที่มา : Google Map

เทศกาลโคมโยตากะ อันดง เป็นเทศกาลที่จัดขึ้นในเมืองอูริว ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ตั้งอยู่ทางตะวันตกสุดของเกาะฮอกไกโด เทศกาลนี้จะจัดขึ้นทุกปีเป็นเวลาสองวัน คือในวันศุกร์และเสาร์ที่สี่ของเดือนสิงหาคม

4.1.4.3. เทศกาลหิมะที่เมืองอาซาฮิกาวา (Asahikawa Winter Festival)

ภาพที่ 57 : ที่ตั้งเมืองอาซาฮิกาวา

ที่มา : Google Map

เทศกาลหิมะที่เมืองอาซาฮิกาวาเป็นเทศกาลที่จัดขึ้นในเมืองอาซาฮิกาวา ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่อันดับสองรองจากซัปโปโร และยังมีสภาพภูมิอากาศเย็นที่พอเหมาะพอดี จัดขึ้นที่ริมฝั่งของแม่น้ำอิชิคาริในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ สามารถเดินทางเข้าถึงได้ด้วยรถไฟ JR

จากข้อมูลในด้านปัจจัยที่ตั้งดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่าฮอกไกโดตอนเหนือ เป็นพื้นที่ที่เงียบสงบ นิยมจัดเทศกาลต่างๆที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะเมืองต่างๆ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการศึกษาวัฒนธรรมของภูมิภาคฮอกไกโด การเดินทางก็ค่อนข้างสะดวกเนื่องจากมีรถไฟเชื่อมเมืองแต่ละเมืองอยู่แล้ว

4.2. สถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด

จากสถานที่ท่องเที่ยวอันเกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยค้นพบ สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภทได้ดังนี้

4.2.1. สถานที่ท่องเที่ยวประเภทงานเทศกาล

4.2.1.1. เทศกาลหิมะที่ซัปโปโร

เป็นเทศกาลที่แสดงให้เห็นถึงการที่จังหวัดฮอกไกโดใช้ประโยชน์ในด้านสภาพภูมิอากาศที่หนาวเย็นกว่าภูมิภาคอื่น ในการจัดเทศกาลที่เกี่ยวข้องกับหิมะขึ้นมาเป็นลักษณะเด่น โดยเทศกาลนี้จัดว่าเป็นเทศกาลที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ส่งผลให้เมื่อไปฮอกไกโดคนส่วนมากก็มักจะคิดถึงหิมะก่อนเป็นอันดับแรกเสมอ

4.2.1.2. เทศกาลโยสะโคอิ โซรัน

เป็นเทศกาลที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมพื้นเมืองที่ยังคงหลงเหลือในอดีต เช่น เทศกาลเต้นรำพื้นเมือง เครื่องดนตรีพื้นเมืองอย่างนารุโกะ อีกทั้งยังเลือกสถานที่จัดงานเป็นใจกลางเมืองซัปโปโร ทำให้ผู้คนจากต่างถิ่นเข้าถึงวัฒนธรรมพื้นเมืองของจังหวัดฮอกไกโดได้ง่าย

4.2.1.3. เทศกาลฤดูร้อนของเมืองโอตารุ

เป็นเทศกาลที่แสดงให้เห็นว่า นอกจากเทศกาลในฤดูหนาวแล้ว ภูมิภาคฮอกไกโดเองก็มีเทศกาลประจำฤดูร้อนเช่นเดียวกับภูมิภาคอื่นๆในญี่ปุ่น แต่ยังไม่ค่อยเป็นที่แพร่หลายนักเนื่องจากสภาพลักษณะของฮอกไกโดคือหิมะ และอากาศที่หนาวเย็น

4.2.1.4. เทศกาลน้ำตกแข็ง

เป็นเทศกาลที่ใช้ประโยชน์จากภูมิอากาศที่หนาวเย็นจัดในบริเวณฮอกไกโดทางตะวันออก และยังใช้ประโยชน์จากลักษณะทางกายภาพของสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติอย่าง ถ้ำน้ำแข็ง น้ำตกที่ไหลลงหน้าผาจนกลายเป็นน้ำแข็ง แล้วนำมาประดับไฟตกแต่งอย่างสวยงามจนกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว

4.2.1.5. เทศกาลสะดือแห่งเกาะฮอกไกโด

เป็นเทศกาลในฤดูร้อนที่สร้างความสนุกสนานให้กับเมืองฮอกไกโด โดยนำแนวคิดมาแสดงให้เห็นรูปธรรม โดยแนวคิดดังกล่าวมีผลพวงจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของเมืองฟูราโนะที่อยู่ใจกลางเกาะฮอกไกโดอย่างพอดีพอดี

4.2.1.6. เทศกาลโคมโยตากะ อันดง

เป็นเทศกาลในฤดูร้อนที่มีจุดเด่นคือการประกวดโคม ซึ่งจัดเป็นเทศกาลที่น่าสนใจเทศกาลหนึ่งของภูมิภาคฮอกไกโด

4.2.1.7. เทศกาลหิมะที่เมืองอาซาฮิกาว่า

เป็นเทศกาลในฤดูหนาว มีการจัดแสดงประติมากรรมหิมะขนาดยักษ์ คล้ายคลึงกับงานแกะสลักน้ำแข็งที่ซัปโปโร และด้วยความที่เป็นเมืองที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่มีอากาศหนาวเย็นกว่าซัปโปโร จึงมีกิจกรรมพิเศษอย่างการลากเลื่อนหิมะ

กิจกรรม / ช่วงเวลาที่สามารถร่วมสนุกได้	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
เทศกาลหิมะที่ซัปโปโร		😊										
เทศกาลโยสะโคอิ โซรัน						😊						
เทศกาลฤดูร้อนของเมืองโอตารุ							😊					
เทศกาลน้ำตกแข็ง	😊	😊	😊									
เทศกาลสเก็ตแห่งเกาะฮอกไกโด							😊					
เทศกาลโคมโยตากะ อันดง								😊				
เทศกาลหิมะที่เมืองอาซาฮิกาว่า		😊										

ตาราง 3 : ช่วงเวลาที่ร่วมสนุกได้กับแต่ละเทศกาล

ที่มา : ผู้วิจัย

สรุปได้ว่า เทศกาลในภูมิภาคฮอกไกโดนั้นมีทั้งเทศกาลฤดูหนาวและเทศกาลฤดูร้อน โดยที่เทศกาลในฤดูหนาวจะเป็นที่รู้จักมากกว่าเนื่องจากภาพลักษณ์ของภูมิภาคฮอกไกโดคือความหนาวเย็น โดยเฉพาะ เทศกาลหิมะที่ซัปโปโร ที่โด่งดังไปทั่วโลก แต่อย่างไรก็ตาม เทศกาลในฤดูร้อนก็ยังคงถูกให้ความสำคัญเพื่อรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นสืบต่อไป

4.2.2. สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมอาหารการกิน

4.2.2.1. ตลาดปลานิลโจ

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นว่าชาวฮอกไกโดให้ความสำคัญกับอาหารทะเล เนื่องจากจังหวัดฮอกไกโดเป็นเกาะล้อมรอบด้วยทะเลทุกทิศ จึงมีชื่อเสียงเรื่องความสดใหม่ของอาหารทะเล ดังนั้นจึงสามารถดึงดูดความโดดเด่นเรื่องนี้มาเป็นจุดขายในการท่องเที่ยวได้

4.2.2.2. ตรอกราเมน

เนื่องจากซัปโปโโรเป็นต้นกำเนิดของมิโซะราเมน ส่งผลให้ราเมนในฮอกไกโดมีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก และขึ้นชื่อว่าเป็นราเมนที่รสชาติดีเยี่ยมที่สุดในญี่ปุ่น ดังนั้นการที่มีย่านร้านค้าที่ขายเฉพาะราเมนจึงเป็นสิ่งที่ยืนยันได้จริงๆว่า ภูมิภาคฮอกไกโดมีชื่อเสียงในเรื่องราเมน

4.2.2.3. ตลาดเช้าฮาโกดาเตะ

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นว่าชาวฮอกไกโดให้ความสำคัญกับอาหารทะเล เช่นเดียวกับตลาดปลานิลโจ แต่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ริมทะเลซึ่งแตกต่างกับตลาดปลานิลโจที่ตั้งอยู่ในตัวเมือง

4.2.2.4. ร้าน Farm Design สาขาแรก

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากนมวัวที่เลี้ยงในจังหวัดฮอกไกโดมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก เนื่องจากวัวถูกเลี้ยงในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมส่งผลให้รสชาตินมวัวของจังหวัดฮอกไกโดมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ

4.2.2.5. พิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโโร

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นว่าฮอกไกโดเป็นภูมิภาคที่มีชื่อเสียงในเรื่องเบียร์ อันเนื่องมาจากจังหวัดฮอกไกโดนั้นขึ้นชื่อว่าเป็นแหล่งผลิตเบียร์ครั้งแรกของประเทศญี่ปุ่น โดยเฉพาะเบียร์ของเมืองซัปโปโโรยังมีชื่อเสียงมาก

4.2.2.6. โกดังอิฐแดงคาเนะโมริ

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่รวบรวมของกินที่เป็นจุดขายของจังหวัดฮอกไกโด โดยเฉพาะ นมวัวจากฮอกไกโด โดยประยุกต์ใช้จากสถานที่ที่เคยเป็นโกดังเก็บของเก่ามาก่อน หากได้ลองไปเที่ยวจะได้สัมผัสกับวัฒนธรรมในเรื่องอาหารการกินของจังหวัดฮอกไกโดได้อย่างหลากหลาย

สรุปได้ว่าวัฒนธรรมในด้านอาหารการกินที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดฮอกไกโดมีทั้ง นมวัว ราเมน เบียร์ และอาหารทะเล โดยเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย อันเนื่องด้วยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมของจังหวัดฮอกไกโด จึงส่งผลให้สามารถผลิตอาหารที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะได้ จึงกลายเป็นวัฒนธรรมที่น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวของภูมิภาคนี้

4.2.3. สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมของกิจกรรมสันทนาการ

4.2.3.1. ซัปโปโร รัสเซียเทอีนะ

เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์สถานที่ท่องเที่ยวนี้ตั้งอยู่บนภูเขาเทอีนะที่ระดับความสูง 1000 เมตร นอกจากนี้ด้วยภูมิอากาศที่เหมาะสมทำให้น้ำหิมะกลายเป็นผิงละลายเหมาะสำหรับกิจกรรมการเล่นสกี

4.2.3.2. หมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาเวะ

เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยวนี้ อยู่ไม่ห่างจากทะเล จึงส่งผลให้มองเห็นทิวทัศน์ที่สวยงามของทะเลฮอกไกโด จึงสามารถแช่น้ำร้อนไปพลางมองวิวทิวทัศน์ที่สวยงามไปได้ นอกจากนี้ยังมีการนำลิงที่แช่น้ำร้อนมาเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสนใจ

สรุปได้ว่าวัฒนธรรมของกิจกรรมสันทนาการที่เหมาะสมในภูมิภาคฮอกไกโดคือกิจกรรมที่เกิดขึ้นมาจากผลพวงมาของภูมิอากาศที่หนาวเย็นของภูมิภาคนี้ เช่นการมีหิมะที่เหมาะสมส่งผลให้การเล่นสกีเป็นที่นิยม และเมื่ออากาศหนาวการแช่ออนเซ็น ก็เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เช่นเดียวกัน

4.2.4. สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์

4.2.4.1. พิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของตะวันตกที่เข้ามาในภูมิภาคฮอกไกโด และยังแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมในอดีต นอกจากนี้ของที่จัดแสดงของโนแล้ว ตัวอาคารยังเป็นตัวสะท้อนวัฒนธรรมตะวันตกที่เห็นได้ชัดอีกด้วย

4.2.4.2. หมู่บ้านโอนู

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชนเผ่าโบราณที่อาศัยอยู่มาก่อนหน้าที่จะเกิดเป็นประเทศญี่ปุ่น ซึ่งชนเผ่าโอนูมีทั้งวัฒนธรรมในด้านความเชื่อ อาหารการกิน การอยู่อาศัย และเครื่องนุ่งห่มที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ทุกวันนี้สังคมญี่ปุ่นจะเจริญก้าวหน้าขึ้นทุกวันแต่วัฒนธรรมของชนเผ่าโบราณอย่างโอนูก็ยังมีให้เห็นอยู่

4.2.4.3. ปราสาทมัตสีมาเอะ

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นถึงความรุ่งเรืองของภูมิภาคฮอกไกโดในช่วงศตวรรษที่ 13-14 เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ยังคงหลงเหลือให้เห็นถึงวัฒนธรรมในอดีต และยังมี การนำมาปรับปรุงให้เป็นที่นั่งชมดอกซากุระ ซึ่งเป็นสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสัมผัส วัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยวนี้ได้เป็นอย่างดี

4.2.4.4. ป้อมปราการโกะเรียวกะคุ

เป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ที่เคยรุ่งเรืองของ ภูมิภาคฮอกไกโด นอกจากนี้ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของป้อมปราการซึ่งมีลักษณะเป็นรูปดาวยังเป็น ที่จุดที่น่าสนใจเช่นกัน

4.2.4.5. พิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ในสมัยโชวะ หรือในสมัย สงครามโลกครั้งที่สองที่ยังคงหลงเหลืออยู่ นอกจากนี้จะได้รับกลิ่นอายของสงครามแล้วยังทำให้รู้ถึง ความเป็นอยู่ของชีวิตนักโทษที่โหดร้ายในสมัยนั้น เหมาะสมอย่างยิ่งที่เป็นแหล่งเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์

สรุปได้ว่าสถานที่ท่องเที่ยวดังที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า จังหวัดฮอกไกโดเองก็มีวัฒนธรรมทาง ประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์เช่นกัน โดยนำมาจัดแสดงในรูปแบบสถานที่ท่องเที่ยวให้ผู้เข้าชมรู้สึก จับต้องได้และหลุดเข้าไปอยู่ในยุคสมัยนั้นจริงๆ ทำให้วัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ที่มีอยู่เดิมที่ใน ภูมิภาคฮอกไกโดยังคงดำรงอยู่สืบเนื่องต่อไป

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในภูมิภาคฮอกไกโด” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านภูมิศาสตร์ สภาพอากาศ และข้อมูลโดยทั่วไปของภูมิภาคฮอกไกโดว่ามีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างไร และเพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารข้อมูล แผนที่ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทางด้านภูมิศาสตร์ สภาพอากาศ และข้อมูลโดยทั่วไปของภูมิภาคฮอกไกโดที่มีผลต่อการท่องเที่ยว

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของภูมิภาคฮอกไกโด ทั้งในด้านภูมิศาสตร์และข้อมูลโดยทั่วไปของภูมิภาคนี้ และวัฒนธรรมพื้นเมืองพบว่า ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวในภูมิภาคฮอกไกโด ดังนี้

1. พบว่าฮอกไกโดนั้นเป็นภูมิภาคที่มีอากาศที่หนาวเย็นยิ่งกว่าภูมิภาคอื่นๆ ในประเทศญี่ปุ่นเป็นจุดเด่น ซึ่งสามารถนำจุดเด่นในส่วนนี้มาใช้สร้างวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ เช่น การเล่นสกี หรือเทศกาลประกวดแกะสลักน้ำแข็ง นอกจากนี้จะนำลักษณะเด่นดังกล่าวมาใช้สร้างวัฒนธรรมแล้ว ฮอกไกโดยังมีภาพทิวทัศน์ในฤดูหนาวที่สวยงามซึ่งก็เป็นจุดที่น่าดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยวเช่นกัน
2. พบว่าฮอกไกโดเป็นเกาะที่ล้อมรอบด้วยทะเลในเขตหนาว สภาพแวดล้อมเหมาะสมแก่การทำฟาร์มโคนม จึงสามารถนำปัจจัยดังกล่าวมาสร้างเป็นจุดสนใจในการท่องเที่ยวได้เช่นกัน เช่น นมวัวฮอกไกโดที่โด่งดังไปทั่วโลก หรือแม้กระทั่งอาหารทะเลที่สดใหม่
3. พบว่าสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิงส่วนใหญ่มักอยู่บริเวณฮอกไกโดตอนกลาง และบริเวณรอบๆเมืองใหญ่ๆอย่างเมืองซัปโปโร เมืองโอตารุ และเมืองฮาโกดาเตะ เนื่องจากลักษณะทางกายภาพเป็นที่ราบผู้คนจึงอาศัยอยู่กันอย่างหนาแน่น ในขณะที่สถานที่ท่องเที่ยวในเชิงธรรมชาติหรือในเชิงวัฒนธรรมบางแห่งจะอยู่ห่างกับตัวเมือง นักท่องเที่ยวส่วนมากจึงนิยมเดินทางมาที่เมืองใหญ่
4. พบว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภูมิภาคฮอกไกโดไม่ได้มีที่มาจากการศึกษาที่มีสภาพอากาศที่หนาวเย็นเพียงอย่างเดียว ยังมีที่มาจากวัฒนธรรมพื้นเมืองที่มีมาอยู่แล้ว และยังมีวัฒนธรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับฤดูร้อน

5.1.2 สถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด

จากการศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโด พบว่าสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆที่ได้สืบค้นมานั้น มีการสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของภูมิภาคฮอกไกโดดังนี้

1. จากการศึกษาศูนย์ท่องเที่ยวประเภทงานเทศกาล อันได้แก่ เทศกาลหิมะที่ซัปโปโร เทศกาลโยสะโคอิ โซรัน เทศกาลฤดูร้อนของเมืองโอตารุ เทศกาลน้ำตกแข็ง เทศกาลสเค็ดแห่งเกาะฮอกไกโด เทศกาลโคมโยตากะ อันดง และเทศกาลหิมะที่เมืองอาซาฮิกาวา

แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับเทศกาลในฤดูหนาวเป็นส่วนมาก เพราะนอกจากบริเวณเมืองซัปโปโรแล้วยังมีเทศกาลประกวดปฐพีมากรรมน้ำแข็งในเมืองอื่นๆ ประหนึ่งว่าเป็นเทศกาลที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะของภูมิภาคฮอกไกโด และนอกจากนี้เทศกาลในฤดูร้อนก็ยังคงให้ความสำคัญเช่นกันและยังเป็นตัวสะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่นต่างๆในแต่ละเมืองอีกด้วย

2. จากการศึกษาศูนย์ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมอาหารการกิน อันได้แก่ ตลาดปลาโนโจ ตรอกราเมน ตลาดเช้าฮาโกดาเตะ ร้าน Farm Design สาขาแรก และโกดังอิฐแดงคาเนะโมริ

พบว่าภูมิภาคฮอกไกโดเป็นต้นกำเนิดของกินที่มีชื่อเสียงอย่าง นมวัวฮอกไกโด เบียร์ซัปโปโร และมิโซะราเมน นอกจากนี้ยังมีชื่อเสียงในด้านอาหารทะเลเป็นอย่างมากเช่นกัน เหตุที่เป็นเช่นนั้นเป็นเพราะเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมของจังหวัดฮอกไกโด จึงส่งผลให้สามารถผลิตอาหารที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะได้

3. จากการศึกษาศูนย์ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมของกิจกรรมสันทนาการ อันได้แก่ ซัปโปโร ริสอร์ทเทอีนะ และหมู่บ้านออนเซ็นยูโนะกาวะ

พบว่าวัฒนธรรมของกิจกรรมสันทนาการในภูมิภาคฮอกไกโดที่มีชื่อเสียงคือการเล่นสกี แช่น้ำร้อน และนั่งรถลากเลื่อนหิมะ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวมีผลมาจากการที่ฮอกไกโดมีสภาพอากาศที่หนาวเย็น มีหิมะที่มีลักษณะเหมาะสมกับการประกอบกิจกรรม ดังนั้นกิจกรรมสันทนาการดังกล่าวจึงสามารถทำได้เฉพาะในฤดูหนาวเท่านั้น

4. จากการศึกษาศูนย์ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ อันได้แก่ พิพิธภัณฑ์กล่องดนตรีโอตารุ หมู่บ้านโอนู ปราสาทมัตสึมาเอะ ป้อมปราการโกะเรียวกะคุ และพิพิธภัณฑ์เรือนจำอาบาชิริ

พบว่าภูมิภาคฮอกไกโดยังคงหลงเหลือร่องรอยประวัติศาสตร์จากในอดีต ทั้งเรื่องราวของชาวโอนูก่อนที่ชาวญี่ปุ่นจะอพยพเข้ามา ยุครุ่งเรืองของฮอกไกโด อิทธิพลของชาติตะวันตก และเรื่องราวความโหดร้ายของสงครามโลกครั้งที่สอง โดยเรื่องราวเหล่านี้ถูกนำมาจัดแสดงอย่างเป็นรูปธรรม สามารถทำให้ผู้เข้ามาชมได้รู้จักและเข้าใจวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ในอดีตของภูมิภาคฮอกไกโด

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในภูมิภาคฮอกไกโด พบว่าภูมิภาคฮอกไกโดเป็นภูมิภาคที่มีอากาศหนาวเย็น เมืองที่เป็นจุดศูนย์กลางและมีคนพลุกพล่านคือเมืองซัปโปโร ซึ่งตั้งอยู่บริเวณที่ราบและมีอากาศที่อบอุ่นเหมาะสำหรับการประกอบกิจกรรมต่างๆ ในขณะที่ฮอกไกโดตอนเหนือและทางตะวันออกมีอากาศที่หนาวเย็น และมีธรรมชาติที่สวยงาม แต่ไม่ค่อยมีผู้คนอาศัยอยู่มากนัก ส่วนฮอกไกโดทางใต้มีเมืองฮาโกดาเตะเป็นจุดศูนย์กลางและขึ้นชื่อในด้านการประมง

เมื่อนำสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในภูมิภาคฮอกไกโดมาแยกออกเป็น 4 ประเภทอันได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวประเภทงานเทศกาล สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมอาหารการกิน สถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมของกิจกรรมสันทนาการ และสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ ทำให้ทราบถึงวัฒนธรรมที่หลากหลายและเป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคฮอกไกโด ทราบว่าเทศกาลในฤดูหนาวและกิจกรรมสันทนาการในฤดูหนาวเป็นเอกลักษณ์และจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวของภูมิภาคนี้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีเทศกาลที่เกี่ยวข้องกับฤดูร้อน โดยสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิงส่วนใหญ่มักจะอยู่บริเวณเมืองใหญ่ๆ ที่มีคนพลุกพล่าน ภูมิภาคฮอกไกโดยังเป็นต้นกำเนิดของอาหารที่มีชื่อเสียงหลายชนิด อีกทั้งยังมีทั้งวัฒนธรรมดั้งเดิมที่มีมาแต่ก่อนอยู่แล้ว

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในภูมิภาคฮอกไกโด” พบว่างานวิจัยนี้ศึกษาในขอบเขตที่กว้างเกินไป ไม่ได้จำเพาะเจาะจงที่สถานที่ท่องเที่ยวประเภทใดประเภทหนึ่ง แต่ยังคงแสดงให้เห็นวัฒนธรรมที่หลากหลายของภูมิภาคฮอกไกโดในด้านต่างๆ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์อยากเสนอแนะอยู่ 2 ประการ ประการแรกคือให้ลองจัดทัวร์ในภูมิภาคฮอกไกโดที่เหมาะสมกับคนไทยให้คนไทยได้เห็นสิ่งที่หาไม่ได้ในประเทศไทย เช่น ทัวร์พาชิมเทศกาลในฤดูหนาวต่างๆ พักที่สกีรีสอร์ท หรือทัวร์พาชิมอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคฮอกไกโดซึ่งหารับประทานได้ที่ภูมิภาคนี้เท่านั้น

และประการที่สอง ผู้วิจัยอยากเสนอแนะให้มีการสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในบริเวณภาคเหนือของประเทศไทย เพราะในบริเวณภาคเหนือของประเทศไทยนั้น มีอากาศที่หนาวเย็น ในฤดูหนาวมีน้ำค้างหรือแม่คะนึ่งเกาะอยู่ตามต้นไม้ใบหญ้า ซึ่งเป็นทิวทัศน์ที่ไม่สามารถเห็นได้ที่ภูมิภาคอื่นในประเทศไทย นอกจากนี้ภาคเหนือยังมีวัฒนธรรมอาหารการกินที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่ และยังมีวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจเช่นเดียวกับภูมิภาคฮอกไกโด

5.4 ข้อจำกัดในการศึกษา

การเข้าถึงข้อมูลทั้งในเรื่องภูมิศาสตร์ทั่วไปของภูมิภาคฮอกไกโด ทั้งในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละที่ ล้วนเป็นข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ จึงลำบากในการสืบค้นต้นต่อแหล่งที่มาของข้อมูลเพื่อประเมินความน่าเชื่อถือ

บรรณานุกรม

- ทีมงาน Japan Travel Editor (2019), **รู้รอบภูมิศาสตร์ประเทศญี่ปุ่น**. เข้าถึงได้จาก <https://allabout-japan.com/th/article/7962/> เข้าถึงเมื่อ 16 กันยายน 2562
- ทีมงาน MOVEAROUND JOURNEY (2018), **แผนที่ประเทศญี่ปุ่น ฉบับ เข้าใจง่าย ครบทุกภูมิภาคยอดนิยม พร้อมปักหมุดจุดแลนด์มาร์ก**. เข้าถึงได้จาก <https://www.movearound-journey.com/map-of-japan/> เข้าถึงเมื่อ 16 กันยายน 2562
- ทีมงาน TripAdvisor (2019), **5 กิจกรรมเทศกาลและวัฒนธรรมยอดนิยมใน ฮอกไกโด**. เข้าถึงได้จาก <https://th.tripadvisor.com/Attractions-g298143-Activities-c62-t282-Hokkaido.html> เข้าถึงเมื่อ 16 กันยายน 2562
- บริษัท เอช.ไอ.เอส. ทัวร์ส์ จำกัด (มปป.), **ฮอกไกโด (Hokkaido)**. เข้าถึงได้จาก <https://www.histours.co.th/guide/japan/hokkaido> เข้าถึงเมื่อ 16 กันยายน 2562
- บริษัท Wendy Tour จำกัด (2015), **ภูมิภาค"ฮอกไกโด"เกาะเหนือสุดของญี่ปุ่น จุดหมายปลายทางที่ท่องเที่ยวได้ทุกในฤดูกาล ดินแดนอุดมอาหารและผลผลิตคุณภาพจากทะเล**. เข้าถึงได้จาก https://www.wendytour-th.com/hokkaido_intro.html เข้าถึงเมื่อ 16 กันยายน 2562
- ลลิตภัทร สุธีธนานนท์ (2561), **การศึกษาแหล่งท่องเที่ยวรอบเกาะโอกินาวา ประเทศญี่ปุ่น**. สารนิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ศิริลักษณ์ หาพันธ์นา (2019), **ญี่ปุ่นฮิตต่อเนื่อง นักท่องเที่ยวมาเยือน ทูบสถิติ 31.19 ล้านคนในปี 2018**. เข้าถึงเมื่อ 21 กันยายน 2019, เข้าถึงได้จาก <https://forbesthailand.com/news/travel/>
- ศิริวรรณ จงสมจิตร (2561), **การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อชีวิตของคนญี่ปุ่น**. สารนิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

สมาคมไทยแนะแนวการศึกษานานาชาติ (2559), **ภูมิศาสตร์ของญี่ปุ่น**. เข้าถึงได้จาก
<http://www.tieca.com/index.php/th/educational/item/69-geography-of-japan.html> / เข้าถึงเมื่อ 16 กันยายน 2562

สุวพันธ์ เต็มรุ่งเรื่องกิจ (2561), **การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภูมิภาคคิวชู ประเทศญี่ปุ่น**. สารนิพนธ์
 ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

หฤทัย พันธุ์จุล (มปป), **อุตสาหกรรมท่องเที่ยว 2700-1001**. เข้าถึงได้จาก
<https://sites.google.com/site/xutsahkrmthxngtheiyw27001001> เข้าถึงเมื่อ 6
 กันยายน 2562

องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (มปป.), **ภูมิภาค : ฮอกไกโด**. เข้าถึงได้จาก
<https://www.jnto.or.th/attractions/highlight-of-japan-all-area/hokkaido/> เข้าถึง
 เมื่อ 16 กันยายน 2562

Chonlyniss [นามแฝง] (2553), **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางนักท่องเที่ยว**. เข้าถึงได้จาก
http://chonlyniss.blogspot.com/2010/11/blog-post_30.html / เข้าถึงเมื่อ 6
 กันยายน 2562

DPlus Guide [นามแฝง] (2019), **ทำไมต้อง “เที่ยวฮอกไกโด”**. เข้าถึงเมื่อ 21 กันยายน 2019. เ
 เข้าถึงได้จาก <https://www.dplusguide.com/2014/why-hokkaido/>

jpankakkoi [นามแฝง] (2019), **แผนที่และรายชื่อ 8 ภูมิภาคและ 47 จังหวัดของประเทศญี่ปุ่น**.
 เข้าถึงได้จาก <https://www.jpankakkoi.com/japan-guide/regions-prefectures-map/> / เข้าถึงเมื่อ 16 กันยายน 2562

Tourismatbuu [นามแฝง] (มปป.), **ประเภทของนักท่องเที่ยว**. เข้าถึงได้จาก
<https://touristbehaviour.wordpress.com/> เข้าถึงเมื่อ 4 กันยายน 2562

